

bestiarū quas examines putabam⁹? continuo ut somnū pedū senserūt excitati: irruere et iacenti nos uehemēter ceperūt. Nos autē magno cū clamore et metu no mē xp̄i in ocaūm⁹. Cui in seicordia affuit: et bestie q̄ totū nos iurixerūt: q̄ si āgelo repellente i stagmī p̄tin⁹ eiece s̄t. Nos autē cur su concito ad moaſteia festinaūm⁹: grās agentes dō mōd: qui nos de tantis pīculis libeauit: et tanta nobis ostendit mirabilia: ipsi glā i ſclā ſeculorū. Amē. **E**xpliſ liber p̄m⁹ vīta ſpm⁹. **I**niciſ plōg⁹ i librū ſcdm⁹.

Abre mūdum q̄s dubitet meitis ſtae ſcoꝝ: horū ſalici q̄x i h uolumē vita p̄fūlget. Qui omēz luxurie notā totū mente fuge rūt. mūdōq; relato hemi uaste ſecretū rimat⁹: ibi p̄ terribiles rupes form dolosis antris extubātes. nō eſuriūt neq; ſicūt: qz dextera dei ſuſtentat⁹: p̄pasat eos. **H**ox meitis ſuble ueris: hox ſupplicacōib⁹ p̄ad p̄ueniūt mēans m dñē fidose-

Beautifico ſiq̄de et am̄orū laudabile p̄poſitū tuū ut dig nū est: qm cū plūmū religio ſam vītu p̄fessi. circa vana et tamā p̄ſentib⁹ ſeculi ſtudium ſūm ipendat: et iuxta p̄phete oraculū lapides ſcūlari disp ſi ſint i capite oīm platearū: ex hoc ualde gaudeo qd i ūbo edificationis et ſcē ſcripture doctrina iſorri deſiderem ſcoꝝ q; p̄m uſacōes et iſtituta p̄qris.

Igit⁹ uigesimū m epifopa tu ages anū: deſiderati tibi ſpiritualū virox q̄s i dei re bus ſpectatos vidi et audiui uitas. moraleq; doctrinā p̄n tis libelli ſpendio declarare tēptabo: quauntū m p̄poſito pietatis dux tibimet p̄i bono rū operū et eoz q̄ tecū ſunt et qui poſt te erūt doctor effi ciaris ipitorū. **D**ed oro te ne ſpernas ſi p̄icitate eloquij: nec politia me exigas ſtiliue iuſtice. **N**ec em opis ē diuine doctrine. ſophiſtie et eloquēter ſiguare ſermōes. **S**i ſuade metes homi i fide ero p̄elb⁹ ueritatis ſcdm qd ſc̄ptū est: aperi os tuū uerbo dei: et iterū nō aſpiceris uerba ſemiorū: et ipi em didicerūt a p̄ib⁹ ſuis. **D**emq; p̄iarcha ru ſcoꝝ et p̄pharū abraham ſalici psaue et iacob moysihe

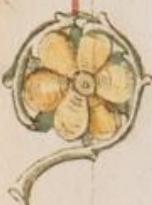
Beatissimus Iohannes. ideo a predictib⁹
sc̄pt⁹ est fides et cōuersatio?
nō tñ ut illos gloficarent
qđ certe dñs gloficauerat
et i regno suo gloriosos habe
bat: sed ut legentib⁹ postea
coferet ueritatis doctrinā. et
exempla salutis. **A**ncipies ergo
a nobis nō diserta s̄ fortiaue
ra nō fucata? sc̄s imitare
quos legis. pdicā quos dili
gis: ex hoc em̄ auditores tin
saci amatores xp̄i pficiat ad
etnā salutē. **E**xpliit plog⁹.

Incepit liber sc̄d⁹ de verbis
et doctrinis et vītis sc̄or⁹ p̄m.

Ovidā sc̄or⁹ semo
rū patrū illo
gatib⁹ se mona
chis de causa
abstinetie dix.
Optet filioli ut odio hēam⁹
om̄es requie p̄ntis vite. siue
delicāt̄es corporeas ac uen
tris suauitatis: et honorē ab
hoib⁹ nō req̄am⁹: et dabit
nobis dñs ih̄s celestes hōres.
et requie in vita ethia: gloio
saq; letitia cū agelis sanctis.
Idem aut̄ semordixit: qđ na
turalit̄ mest̄ hoī esurie: opt̄
aut̄ suere cibū ad natūtates
corpis sustentandas: nō tñ in
passiōe seu satiūtate uentris.
Nā et somn⁹ nāliter mest̄ ho
mini: s̄ nō in satiūtate siue

resolutiōe corporis: quo possim⁹
hūiliare passiōes ac vicia
carnis. **S**atietas em̄ somm
ente sensuq; hoīs stupidū
pigrūq; reddit. Vigilie aut̄
ta sensu qđ etiā mente māz
subtiliore ac piuore efficiunt.
Ita em̄ et sancti p̄es dixerūt:
qđ vigilie sc̄e p̄uificat et il
luant mente. **H**ed etiā et
masci nāliter mest̄ hoī: sed
nō in cōmotiōe passiōis: s̄
ut inscatur cont̄ semetipsū
ac vicia sua et facile emen
dare et a se absidē possit.
nec nō etiā si qđ prauū et
cont̄ p̄ceptu dei videam⁹
alios age optet nos cont̄
vicia quidē māsc: ip̄os uō
diligēter corrip̄e et cōrepa
re ac monē ut emendatis al
uet. et ad vitā etnā p̄ueniant.

Fater alijs uehe
met ipugnabat.
ab inūdo spū form
ationis. Exurges aut̄ not
tu abiit ad qđa sc̄m et p̄ba
tū in virtutib⁹ semore: et
confess⁹ est quā patiebatur
ipugnatiōe ab spū forma
tiōis. **H**ec cū audisset seior:
consolabat⁹ em̄ docēs sp̄lti
alibus uerbis de vītute pa
tiētie et dices sicut sc̄ptū e.
Virilit̄ agite et fortet̄ cor
vītū om̄es qui speratiōi dñs

Neuer suscipit est frater ad cellu-
lā suā: et ecce iterū ipugna-
tio iis istebat ei. Ipse autē festi-
nauit p̄gere denuo ad sup-
dictū semōrē. Vides autē eū
semōrē iterū docebat eū ut
pacient̄ et inde fesse sustineret:
dicebatq; ei. Credē fili⁹ qm̄
mittet tibi dñs ih̄s xps au-
xiliū de celo sc̄d suo: ut pos-
sis supare passioe hāc. Co-
fōrtant⁹ autē fr̄ monētē sc̄d
semōrē. remeauit ad cellu-
lā suā: et iterū ipugnatio
ualde turbabat cor eius.
Et statū eadē hora noctis
reuerſidē ad semōrē et de-
pcabat eū ut intentius p̄
eo dñm exoraret. Dixit qz
ei semōrē. Ne ptimescas fili⁹
neq; resoluas neq; abscon-
das cogitationes tuas: ita
enī cōfusus sp̄us immund⁹
discendet a te. Nichil enī ita
illidit virtutē demonū:
quō si qz secreta imūdarū
cognitionū ruelauerit sc̄s
ac b̄tissis p̄rib⁹. Vult⁹ age
fili⁹: et cōfert⁹ cor tuū. et
exspecta dñm. Vbi em̄ dñm
orē pugna: ubi gloiosior
erit et corona. Dem⁹ sc̄s
aph̄ya ysaias dicit. Nitq; in
uulda ē man⁹ dñm ad sal-
uandū: aut aggruati est
auris ei⁹: ut nō exaudiat⁹

Considera ergo filiole qz certa-
mē tuū exspectat dñs: tibiqz
contra diabolū dimicant pa-
rat eternitatis corona. Ideo
monet sc̄a sc̄ptum nos dices:
qz p̄ mltas tribulatiōes optet
nos intrinsece regnum celorum.
Hec audies frater affirmatiū
est cor eius ī dñō: et p̄misit
apud semōrē: noluitq; ultra
reverti ad cellulā suā.
Ehat quidā frater i
hēmo stachie; p̄mpt⁹
et alacer in opus i
dñm in spirituali iūsatōe. Huc
autē immitis ḡm̄s h̄uām dia-
bolus imisit cogitationes:
ut recordaret cui dā note
sibi mulier pulchritudine:
et turbabat in cogitationib⁹
sui cordis uellemēt. Cōtigit
autē ex dispētatiōe dñi ih̄s:
ut aliis qdā frater de egip-
to uēret ad visitandū enī
cālitate xpi. Et dū inter se
loq̄rent: euēnit sermo ut
dicēt frater ille de egypto
qz mortua est nūther illa.
Ip̄a autē erat ī cui⁹ p̄sona
ipugnabat sup̄dict⁹ frat̄.
Hec autē cū audiisset frater
ille post dies p̄uicos abiit
ad locū illū ubi positū erat
corpus illius defūcte mulie-
ris: et aperuit nocte sepul-
chr̄ ei⁹: et de pallio suo ēst

samem putredinis ei⁹. Et re
uersus est ad cellulam suam
ponebat q̄ illū fetore i con-
spectu suo: et dicebat cogita-
tiōib⁹ suis. Ecce habes deside-
riū qđ q̄rebas: satia te ex eo
Et ita in illo fetore trutabat
semetipm: usq̄q; cessaret ab
eo sordidissima ipugnatio-

Fem aliis frater eāt
in hēmo. habitabat at
in loco q̄ dicit⁹ cellia:
et ipugnabat eu demones
i passioē fornicatiōis. Cogi-
tabat aut apud se metipm di-
ces: q̄ forsitan optet magis
i ope manū laborare: ut ex-
tenetur carnalis sens⁹ me⁹.
Ecce aut idem frater arte
figulus. Exurges ergo fecit
in luto. et plasmavit q̄ i figu-
ra mulieis et dixit cogitati-
onib⁹ suis. Ecce uxor tua. Ne
cessariū est ergo: ut sup̄ cō-
ficiūdine addas i ope ma-
nū tuar⁹. Et post aliquāt⁹
dies iter sibi fecit ex luto
et plasmavit q̄ filia sibi:
et dixit cogitatiōib⁹ suis.
Ecce genuit uxor tua filia.
Necessariū ergo est: ut ma-
gis magisq; aplius exer-
reas ope manū: ut possis
pasce ac uestire te et uxore
ac filia tua. Et ita p̄ minio
laborare maceravist corp⁹ sui:

ut nō p̄ ualeret iā sub porta-
re tantū labore. Tunc dixit
cogitatiōib⁹ suis. Quia nō
p̄ uales nimū istū sustinere
laborē: neq; muliere b̄q; ras.
Vides aut deus ferries p̄ po-
sitū mentis eius p̄ certam
ne castitatis: abstinet ab eo
molestiā ipugnatiōis demo-
ni: et glorificauit dñm su⁹
p̄ magnitudinē gracie eius.

Quidā sint illo roga-
uit b̄m abbatem
pastore dices. Cōd
faciam p̄ q̄ ipugnat me
passio fornicatiōis: et impri-
ori passioē furoris. Et b̄s
pondens dixit ei sc̄is semoz.
Ideo utiq; dauid p̄phā dice-
bat q̄ leone quidē m̄fficiē-
bā: nā et ursū frēq̄t suffo-
caba. H̄ aut ita intelligit:
q̄ furore absidēba ab aio
meo: fornicationem autē
i laboribus affligebam.

Qonfilii habuerunt
inter se semores
patres et om̄s mo-
nachī habitates i hēmo sy-
chie: et cōsenserunt ut b̄us
ysaac p̄sbit eis ordinaretur
i ecclā q̄ i ipā hēmo sita
est: ubi cōuenit die et hora
statuta multitudiō monachō-
rum q̄ i illa hēmo v̄saban-
tur. Audies aut sup̄dictus

abbas ysaac huius cōnobii cōsili
nō fugit in egyptū: et abscon-
dit se in quodā agro int̄ fru-
tētū: arbitriā m̄digni esse
se honore p̄sbitēh. **E**xpluri-
mī autē fr̄es mōachi seq̄bā-
tur: ut cōphenderet eū. **C**ū
aut applicuisset ad uesperū
teode loco agro plongius
ut reficeret fatigati de itinē-
erat em̄ nox: dimiserūt asel-
lū qui eis sūptus portabat
in itinere ut pascet. **C**um
aut pascetur asellus: puer
in locū ubi sup̄dict⁹ abbas
ysaac latitabat. **C**ū illuxi-
set dies regrēntes mōachi
aselū puererūt ad eundē
locū: ubi senior se occulta-
uerat. **E**t amirātes ualde
diuina dispensatiōeꝝ: comp̄-
hendentes ligare et ostrieꝝ
eū uoluerūt: et ita p̄duceꝝ.
Venerabilis aut̄ senior nō p̄-
misit dices. **I**a nō possū con-
tradic̄ nobis: q̄r forſitan
uoluntas dei t̄ ut licet idig-
nus suscipiaꝝ ordīeꝝ p̄sbitēh
Habat quidā duos fr̄es
mōachi pueri cellu-
la cōmanētes: q̄r
hūlitatē et paciā m̄lti eti-
am de sc̄s p̄ib⁹ collauda-
bat. **A**udies h⁹ quidā sc̄us
vir uoluit p̄bare si uen̄ p̄-
fectusq̄ hūlitatē haberet.

et uenit ad visitandū eos. **C**ū
q̄r gāudio suscepisset eū: et
ex more xp̄lesseret orōnes et
psalmodiā: egressus foras
cellula. vidit puer ortū ubi
sibi olera faciebat. **A**p̄heso
q̄r batulo cū tōto ip̄etu cepit
om̄a olera redendo. **F**ringē:
ita ut nichil om̄no remanet.
Videntes aut̄ sup̄dicti fr̄es
nichil penit⁹ dixerūt: sī n̄
vultū triste aut ebulentum
habētes. rursus īgressi cellu-
la uesperasq̄ orōnes opletet:
adorates cūdē sene dixerūt.
Pap̄is dñe ut eam⁹ et eū q̄
remafit caule coḡtes guste-
mus: q̄rā hora est ut cibū
sumam⁹. **T**ūc senior adorauit
eos dices. **G**ras ago saluato,
et m̄ro xp̄o: q̄r video sp̄num i
sc̄m r̄quiesce in uobis. **E**t id
hortor ac moneo uos bām̄
fr̄es: ut usq̄ in fine custodi-
atis sc̄e hūlitatis et paciētie
virtute: ut ip̄a in regno ce-
lesti uos magnos ac p̄bliques
in cōsp̄ū om̄ni faciat appare.
Amen quidē eūt in
cenobio nā p̄batissi
m̄ mōachi: et icur-
rit grauissim⁹ egritudiez. **C**o-
fetusq̄ minia et itolleabili
firmitate p̄loga tpa labo-
bat in dolorib⁹ multis: nec
uimre poterat fr̄es q̄liter

succurrerent egritudini eius:
 qm ea q necessaria erat i firm
 tati eius nō habebat i modo
 telo. Audies autē qdā faūla
 dei de afflictione eius? depa
 ta est p̄m mōastēn ut ad
 cellulā suā eit tollēt et mīst̄
 ret ei: maxie q facilis iuēni
 possent i ciuitate q necessari
 a eius egritudini videbant.
 P̄cepit ergo p̄r mōsteriū: ut
 portaret eū fratres ad cellu
 lā famule dei. Ip̄a uero cū dī
 uenientiōe suscipiēs senem:
 ppter nomē dī mīstrubat
 ei: et p mercede retributionē
 et hne: quā credebat a xp̄d do
 mino saluatore nō recipē.
 Cūq̄ tribus et apliāmis ob
 sequetur et mīst̄ret faūlo di
 ceperūt hōtes mēte corrup
 ti scdm scabie mētis sue suspi
 cti. q nō sūcēra habet sem
 or. scdāz de virgiē q mīstra
 bat ei. Audies autē h̄ semor:
 exorabat diuinitatē xp̄i dī
 dices. Tu dñe dñs m̄ qui soli
 cognoscis oīa. et vides qm i
 multi dolores st̄ egritudinē
 et mīsele mee. et afflictiones
 tante i firmatis q me ita p
 tata cōsumit tpa. ut necessa
 riū habeā obsequiū hui fa
 mule tue q michi ppter nomē
 tuū mīstrat. tribue ei dñe
 deus meus. dignā mercede

in vitā etnā: sicut dignatus
 es ppter bonitatē tua pmitē
 h̄s qui ppter nomē tuū ege
 mis et i firmis suū exhibent
 mīsteriū. Cū aut approximā
 set dies tūsitus eius: tōne
 nerūt ad eū q̄ plūm sc̄i
 semores et frēs de mōsteiro:
 et dixit eis semor. Obscero
 uos dī p̄s et frēs: ut cū
 defūctū fūeo tollatis baculū
 meu et plantatis eū sup se
 pulch̄r meu. Et cū mīdices im
 seit fecitq̄ frātē: tūc sc̄e
 tis q̄ mūda est cōfāa mea
 a faūla dei q̄ michi mīstrubat.
 Si aut nō frondueit: sc̄i
 te q̄ nō su mūd ab ea. Cū
 ergo vir̄ dei exisset de corpe?
 scdm p̄ceptū ei sc̄i semores
 plantauerūt baculū ei su
 p sepulch̄r ei et fronduit.
 accedētq̄ tpe p̄tulit frātē
 et amittat s̄t om̄es glōificā
 tes dēi. Ad tale ent mīnu
 li de vicinis etiā etiā regiō
 bus multi uenientes: mag
 nificabat grām saluторis
 Nā et nos ip̄am arbusculā
 vidim̄: et benedixim̄ dī
 q̄ p̄tegit i orōnib⁹ i mīcētu
 te et ueritate sibi seruēto.
Referebat nobis sc̄i
 semores de quodā
 frē dicentes qm i

quodā tpe ita ip̄ugnabant

en demones. ut statim hora di
ei p̄ma tanta fame et de
fectione corporis eius ficeret ut
pem̄ sustinere nō posset. De
rūptū ille dicebat i corde su
o: q̄ glutertus optet meū
usq; ad tertiam exspectare: et
tunc abū fuere. Cūq; factu
fuisse hora tercia: ut dīce
bat cogitatioib;. Etā z mū
violent̄ optz me sustinere:
usq; ad sextā horā. Et cū ad
uemisset hora sexta: ifide
bat panē in aq; dieb;. Dū h̄
pāns ifudit: optz me etiam
exspectare horā nonā. Cūq;
hora nona adueisset: scdm
coquitudinē splexat omes
orōnes et psalmodiā scdm
regula: et ponebat pane
ut comedet. Hoc ergo per
plūmos dies sustinuit. Ex
dā aut̄ die silit ab hoā p̄ma
usq; ad nonā fuit. Cūq; ho
ra nona sedisset ut abū ca
pet i vidit de spostella ubi
panes id est paximata re
posita erāt: surrexisse sumū
magnum: et egressū esse p fe
nestella cellule ei. Itaq; ex
illa die nec esurijt nec deser
tio corporis eius facta ē: si ma
gis ita corroborari ē i fide
et abstinentia cor ei: ut ea
nec post bidū delāret
en abū pape: ita dei grā

auxiliare certamini ei. Per
patientiā em̄ sua frater ex
timxit castrimergie. id est gu
le cōcupiscentie passione. —
Q uida de sanctis semo
rib: salutatiois cā
pfectus est ad alii
semorem hēmitū. Cum cū oī
gaudio suscepit enī: p cuius
etā aduetu parvuit ad iſfer
tione semor lenticule tibū
totū. Dixeruntq; int̄ se ut p̄
us ex more splexeret orōnes
et psalmodiā: et postea abū
capent. Cū aut̄ i gressi finisset
psallebat: et totū psalteū
cōpleuerūt. Nā et de sc̄ptu
ris taq; legentes: duos pphē
tas absentes recitauerūt.
Iaq; dies abierat: noxq; si
milit̄ recedebat. Dū ergo o
raret et int̄ se psallent il
luxit alia dies: tūc p̄mū
nelleixerūt q̄ iā nor̄ tñiss.
Item aut̄ int̄ se de uerbo
dei loquentes et sp̄ituales
sibi sensus exponētes: fuitū
est ut circa horā nonā salu
tates se iūce ita reiteretur
qui ueneat senex ad cellulā
sua. Nā refectioez abi qui r
patus fuēat oblit̄ se acipe:
dū tibū sp̄itualem p̄aperet.
Despe aut̄ factō inuenit sem
or olla plena sic pata fuāt:
et cōristat̄ dixit. H̄en quo ob

uti sum pape pulmetū istud
Discipulus cui dñi sacer
 senioris ipugnabat:
 a spū formicacōis: si
 auxiliātē grā dñi resistebat
 vīlītē pessimis et īmūdis co
 gitatiōib⁹ cordis sui: ieuuijs
 et orōib⁹ et ope manū affli
 gebat se uehemet. **B**eat⁹ at
 senior vidēs ēū ita laboratē
 dixit ei. **S**i vis o fili dep̄cor
 dñi ut auſteat a te ista ipug
 natioz. **I**llē uō respondēs dix
 it ei. **V**idō p̄r q̄ et silaborem
 susteo. sentio m̄ frūtū t̄ me
 p̄fice bonū: q̄ p̄ occasionem
 ipugnacōis hui⁹ et aplius
 ieuino. et apli⁹ t̄ vigilis et o
 rōibus tolero. **V**erū p̄tū dep̄
 cor te ut ores p̄ me n̄seicor
 dñi: ut det ī virtutē
 q̄tū possim sustiere et certus
 legitimate. **T**ūc sc̄s senior dix
 et. **C**ate nūt̄ agnoui fili: q̄ fide
 liter intelligis h⁹ spūale certa
 mē. p̄ patientiā ad salutē ester
 nā aīe tue p̄fice. **I**ta em et sc̄s
 aplius dicit. **C**ertame bonum
 tertium: cur sū consumari fide
 seruatis: de reliquo reposita ē
 michi corona iustitie. **N**ō so
 lū autem michi: sed et omib⁹
 qui diligunt aduentū dñi.

Abbas anthoni⁹ dixit.
 Etimo qđ h̄eat corp⁹
 natūrale motū rōsp

sū m̄ se: qui nolete uō non
 opatur. sed t̄mō significat⁹
 ī corpe q̄si ipassibilis mot⁹.
Est aut̄ ali⁹ motus ex eo q̄ i
 mitritur et fouet⁹ corpus ci
 bis et potib⁹: et ex quib⁹ calor
 sagittis extut ad opandum
 corpus. **P**ter qđ dicit aplis
Nolite mebriari vmo in quo
 est luxuā. **E**t rūs sū dñs ī
 euāgeliō. discipulis mādās
 dicit. **V**idete ne forte ḡuen
 tur corda v̄rā ī trāpūla et
 ebrietate: et ī curis huius
 vite. **E**st et ali⁹ quida mo
 tūs certantib⁹ ī conūsationē
 ex iūdīs et ī uīdia demonū
 uēmes. Itaq̄ sc̄re cōuenit
 q̄ tres sūnt corpales motū
 vnuis quidem naturalis: a
 lius autem ex plēnitūdine
 aboꝝ: tertius uō ex deomib⁹

Dicit abbas geronti
 us petrensis: q̄ ml̄
 ti cōceptū a corpora
 libus deliciōib⁹ cū nō appri
 maret corporib⁹ metē form
 ati st̄: et corpore virgilatē
 seruates. sc̄dm ann̄ formicā
 tur. **B**onū ē ergo dilāssim
 face qđ sc̄ptū est: om̄i cui
 todia vnuq̄ q̄s cor suū seruare

Beato abbati moyhi
 q̄ h̄itabat ī loco q̄
 appellat⁹ petri: q̄
 dam t̄pē ī tantū iposuit du

tissimā ipugnatiōē formi-
cationis demon. ut nō p̄uale-
ret sedē in cella sua: sed abi-
it ad sc̄m abbate ysidorū et
retulit ei violetia ipugna-
tiōē sue. **L**ucq; de scripturis
sc̄is abbas ysidorū p̄ferens
testīoma solaretur eū: et
ut ad cellulā rueret² roga-
ret eū: noluit abbas moy-
ses p̄gere ad cellulā suam.
Tunc abbas ysidorū p̄it cū
abbate moyse ascenderūt in
superiora cellule sue: et dixt
ei ysidorū. Respice ad occide-
tem et vide. **L**ucq respicet.
vidit mltitudinēs dēonū ue-
hemet cū furore perturbāt:
et q̄si ad plū p̄patos festi-
nater q̄; pugnae. Dixit ite-
rit abbas ysidorus. Respi-
ce ad orientē et vide. **L**ucq
respicet: vidit inūabilem
mltitudinēs sc̄orū: gloiosū
ac splendente sup̄ lumine
solis celestī virtutū exer-
citū. Aut aut̄ ei abbas ysido-
rus. Ecce q̄s in occidente i-
vidisti: ip̄i s̄t qui ipugnat
etia sc̄os dei. Nā q̄s ad ezi-
ente speristi: ip̄i s̄t q̄s ad
aditorū sc̄is suis mittit
d̄ns. **C**ognoscē ergo ip̄ plu-
res s̄t nobiscū: sicut dicit
hebreus p̄pheta. **D**e peccātū
et sc̄is iohānes aplūs dicit?

q̄ maior ē qui in nobis est: q̄
qui in hoc mundo. **H**ys auditis
cofortat⁹ in dñō. sc̄is abba⁹
mōr̄ses reüssus ē ad cellulā
sua: grās agens et gloifū
cās dñi in ihu xp̄i potētia.
Frater quida stimu-
labat² a fornicatiōē
et eāt stimul⁹ uelut
ignis ardes i corde ei⁹ noſte
ac die frater aut̄ decertabat.
nō tñ a deſcendēs ul̄ ſentieſ
cogitationi ſue. **P**oſt multū
uō tēpis diſceſſit ab eo ſtimu-
lus nichil p̄ualeſ ſp̄t pſene-
ratia fr̄is: et ſtatim lux
apparuit in corde eius.

De cogitationē formi-
cationis dixit q̄dam
ſenex h̄emita. **D**oz-
mēns v̄is ſaluai. **V**ade la-
bora uade affigē. uade q̄re
et uiuenies: vigila pulsa et
apnetur tibi. **S**unt enim i ſclo-
pancratarij: qui cū nimis
cedūtur et ſtant et fortes
apparuerit: coronas acipi-
ut. Aliquoties aut̄ et v̄mis
a duobus ceditur: et cofor-
tatus plagiſ cedētes ſevit.
Vidisti quātā virtute p̄ cur-
ris exercitiū acquiſiuit. **E**t
tu ſta et coforſtare: et d̄ns
expugnat p̄ te nimicū.
Oleſtia ſuſtiebat q̄da
frater a ſp̄t forni-

nomis. Abiit autem ad quedam
 probatissimū semore: et percu-
 bat eum dices. Pone tibi solli-
 citudinez beatissime propter et ora
 pro me: quod queritur ipugnat me
 passio fornicatioibꝫ Hec cum
 audisset senior: orabat in te-
 diebus ac noctibꝫ pro eo de-
 precans dñm misericordia. Ita
 autem uerebat idem fr̄: et vo-
 gabat senior ut magis iter-
 tius pro eo oraret. Sicut autem cu-
 omi sollicitudine: beatissimus senior
 orabat intentius pro eo. Freq-
 ter autem ad se ueniente mona-
 chū videt senior et deprecantem
 se ut oraret: tristat⁹
 ualde amirabatur quod non ex-
 audiret dñs orationes eius. Ora-
 uit ergo dñm dices. Domine re-
 uela mihi unde in h[ab]e ope-
 rato ista diaboli: quod deprecant⁹
 suum et regem nec dñm inueniunt.
 Eadem autem nocte revelauit
 ei deus quod circa illum moachum
 erat negligētie et ignavie
 resolutio: et delectationes
 corporeas cordis eius. Ita
 autem ostensum est sc̄o seniori.
 Videlicet sedente illo moachum:
 et spūs fornicatiois in dulcissi-
 mulice formis ante illum luden-
 tes: ipmque cum eis delectum. Vi-
 debat autem et angelum dñm asta-
 tem et indignante graueriter
 contumeliam fratrem: quod non sur-

gebat nec p̄sternebat se in
 orationibꝫ ad dñm: sed magis
 delectabat in cogitationibꝫ
 suis. Hec ergo ostensa sunt
 sc̄o seniori p̄ reuelationes. Cog-
 nouit autem quod culpa et neg-
 ligētie illi moachi erat: ut
 non exaudirent orationes eius:
 et tunc dixit ei senior: quod tu
 a culpa ē frater: qui con-
 delectaris cogitationibꝫ ma-
 lis. Impossibile est discede-
 a te fornicatiois spūm in mu-
 dum. alijs orationibꝫ et deum p̄ te
 deprecantibꝫ nisi et tu ipse
 labore assumas in reuocis
 et orationibꝫ et vigilis in liti-
 tis. cu gemitu deprecas mi-
 sericordia tua. ut adiutori
 in gressu p̄beat tibi dñs
 xp̄s: ut possis resistere
 malis cogitationibꝫ. Haec et
 medici qui corporibꝫ hominum
 medicamenta officiant et ad-
 hibent: quis omnia cu summa
 diligēcia faciat et uerupti
 si ille quod ifirmat non se ab-
 stineat a malis et noxīis
 abis uel de alijs quod solent
 ledere ifirmates: nichil
 ei p̄fuit cura et diligentia
 et sollicitudo medicoꝫ.
 Sicut etiam et in aie lagundi
 benevit. Uerum cu omni in-
 tentione et ex toto corde sa-
 p̄res quod sit medici spūales.

exorent misericordiam dñi sal
uatoris nři. p eis qui orab
eoz se postulat adiuuari in
si et pñ cū omni intentione
mentis tñ orationib⁹ qm in omni
ope spirituali q̄ deo placita se
ficerit: nō eis pfecti et neg
ligentib⁹ et resolutis et de
salute aīe mīme cogitatib⁹
orationes sc̄rū. Hec audiens
frater sp̄ūtus ē corde et
cū omni sollicitudine sc̄dm doc
trinā senioris statū tñ ieu
mjs q̄ orationib⁹ & vigilij semet
ipz affix⁹ & meut mīaz dñi:
et recessit ab eo sp̄us inuidē pas

Hec senex. **I**ter senex. **S**i ob
dixit. **H**ic de negligē
tia patrū. **N**ā si
confideim⁹ q̄ deus habitat
in nobis: nō alienū uas fer
rem⁹ int̄ nos. **D**ns ei xp̄s
habitās in nobis respicit vi
ta mīm. **V**n et nos portā
tes eū et cōteplantes neg
ligere nō debem⁹: s̄ sancti
ficare nos metipos sicut et
ille sanct⁹ e. **H**ec supra
petrā: et rūpetur malig
nus. **N**ō formides: et non
comittet aduersus te. **P**sal
le cū virtute dices. **C**ui
cōfidit in dñō sicut mons
sp̄on nō comouebit: iētū
Digitat in ihrlin: /
icebat sā semores

p̄es de quodā moāchū iā sem
ore i stachie hēmo cōmanēt.
qm seruus q̄yda eāt: et p̄ sin
gulos aīos descendebat de
hēmo i alexandriā. ubi co
maebat dñi ei⁹: deferēt eis
pensiones. sicut solet seru
dare dñs suis. **B**ed dñi eūd
magis reuētia p̄ tōre dei
habētes circa eū: horabat
ocurrētes et saluatētes eū:
petentes q̄ ut p̄ eis dñm ex
oraret. Ille aut̄ mittebat
aqua in pelū. et festabat
lauac pedes dñox suox: m̄
omni humiliatē obsequiū eis cu
piēs exhibere. **I**pi uero nō ac
quiescebat ut pedes eoz ab
lueret: s̄ dicebat ei. **N**oli be
atisseme pater ḡuare dñs
m̄as. **A**t ille respondēs dice
bat. **E**go seruus vester sum.
nā uos dñs meos ēē dīpo
tēs dñs cōstituit: et grās a
go dñō m̄o q̄ dignati estis
me p̄mittē ut seruā deo vi
uo et uō creatoī ac dñatoī
celi et terre: et uō detuli uo
bis pensionē seruitutis mee.
Dñi aut̄ ei⁹ contendebat: no
lentes acipe quā detuleat
pensionē. **R**espondēs autē
moāchus dixit eis. **S**i nolū
eūtis acipe pensionē mee?
ita decrēti ut nō reuertar
Thēmū: sed hic i p̄nti pma.

neo et seruio nobis. **H**ec audi-
entes dñm eius acqueuerunt
suscepit pensionē ei⁹ ne conti-
netur: sed ut magis iner-
tetur ad loca hēm i cellulā
sua. Illud aut̄ qđ de pensionē
sua etiā nolentib⁹ dabat dñs
suis: statī qđ accepit pā-
pib⁹ erogabat. **I**nrogātes
aut̄ cūdē serē frēs: dixerūt
ei. **O**bsecram⁹ te p̄r ut dicas
nobis: cur cū tanta intentio
p seruitio tuo pensionēz. etiam
nolentib⁹ et immis resistetib⁹
tibi dñs igeſisti. **A**d h⁹ respo-
dēs semor dixit. Ego frēs idō
festino p seruitio qđ tūqđ do-
minis meis debeo pensionēz
p singulos annos adimplē eis:
ut qđid iā cū dñs adiutorio m-
icium⁹ et orōmb⁹ sent̄ sc̄is
vigil⁹ ul' in om̄ ope sp̄uali
xpo dñō adiuuāte laborane-
ro h⁹ m̄chi i etiā vita ⁊ salu-
re atē pficiat. ne forsan si
pensionēz p seruitio meo m-
imē itulerō: iā totus sp̄ua-
lis labor me⁹ ad illoꝝ merce-
dē proficiat⁹ qui me pm̄fie-
rūt cristo dñō seruire: et
spiritualiter conuersari.

Dicit abbas iohānes
thebeus: qđ debet i
mōach⁹ hūilitatem
ante om̄ia habe. **H**⁹ em̄ pri-
mū e saluatoris mandatum

dicentis. **D**eati paupes sp̄ū:
qm̄ ip̄oz est regnū ip̄oz.

Habbas pastor dixit. qđ
sp̄ hūilitate ⁊ tio-
nē dei ita ictessabili-
ter respirāe debet: sicut fla-
tū quē nūbus attrahit uel
emittit. **I**te dixit qđ hūilitas
tra est in qua dñs sacrifici-
ū fīcē demandauit. **N**ursus
aut̄ qđ si homo ordīne suum
custodiāt: nō turbabit⁹.
Ehortās itē dixit. Nō me
tiaris temetipm: s̄ adhēre
ei qui bene auersat⁹. **D**ixit
itē: qđ pīce se i cōptū di-
et nō seipm extolle⁹ et int̄-
tē post tergū suū xp̄a uolū-
tate: ferramēta st̄ qđcū aīā
opat⁹. **A**ut itē: qđ frat̄ m̄t̄
rogauit abbate alomūm.
Cūd est cōceptus? **E**t dixit
ei senex. Ut sis i fra aīali
a irrationabilia: et sc̄ias
qđ illa non cōdepnātur.

Inrogatus abbas pas-
tor a quodā frē. Cūd debe-
o esse in loco i qđ māeo? **E**t
vndit ei senex. Habeto pri-
dentiā uelut aduenā: ubi
cūqđ fūs ne qđas vbi tuū
corāte h̄ē potēt⁹ ⁊ qđestes.

Refebat aut̄ būs
semor pastor frēb⁹
diced: qm̄ fūt qđt
nūp mōch⁹ i ostiūnōpoli.

temporib⁹ theodosij ipatōr habi-
tauit autē i pūula cella fōis
ciuitate ppe p̄astio qui uoca-
t⁹ in sept̄o: ubi solent ipato-
res egressi de ciuitate libet⁹
dēgere. Audies ergo ipatōr
qd ibi eēt qđā moāch⁹ solita-
rius qui nūsp̄ egrēdiebat⁹
de cella: cepit de abulādo p-
gere ad eū locū ubi eāt sup-
dict⁹ moāch⁹: p̄cepitq; seq̄
tibus se eumichis: ut null⁹
app̄imaret ad cellulā mo-
nachī illi⁹. Ipē autē solus p-
rexit: pulsauitq; ostiū cel-
lule. Surrexit ergo mona-
chus et aperuit ei⁹ et nō
cognovit q̄ eēt ipatōr. tu-
lerat em̄ fibi coronā de ca-
pite suo ut nō cognoscet⁹.
Post orōne autē resederunt
p̄ter. Et interrogauit eū
ipatōr dices. Quo-
sa p̄es degut⁹ in egypto.
Respondēs moāchus autē.
Omnes exorat deū p̄ salutē
vta. Aspicebat autē ipa-
tor intente cellulā ipsam:
et nichil ea vedit nisi pau-
cos panes sicut i spora
pendentes. Dicitq; ei. Da
michi bñdicioz abba ut
reficiam⁹. Statimq; festia-
uit moāchus et misit aquam
et sale: et misit buccellas
et coederunt p̄it⁹. Porrexitq;

ei calicē aque: et bibit. Cum
theodosius ipatōr dixit. Hic
quis su⁹ ego⁹. Et respondens
moāch⁹ dixit. Nescio q̄s sis
dne. Dicit ei. Ego su⁹ theodo-
sius ipatōr: et ob deuotioz
tuā uem hic⁹. Hoc m̄ audiss⁹
moāch⁹: p̄stravit se ante
illū. At ille dixit ei. Beati
estis uos moāchi. q̄ secū ac
liberi de negotijs seculi. tū
quilla et q̄ēta p̄fruimini vi-
ta⁹: et solūmō de salute. Mar-
brariū habetis sollicitudinēz:
quō ad vitā etiā et ad celes-
tia p̄mua p̄uēre possitis. In
uēitate em̄ dico tibi⁹ q̄ cer-
te i regno nat⁹ su⁹ et nūc in
regno degō: et nūq; sine sol-
licitudinē cibū capio. Post h⁹
em̄ ualde hōifice salutauit
eū ipatōr: et ita egressus e
ab eo. Eadē autē nocte cepit
int̄ se cogitare dei fāilius
dices: q̄i nō optet me iā in
h⁹ loco esse. Multi em̄ nō so-
lu de p̄lo sed etiā de palatio
et de senatoib⁹ q̄ pluim⁹ ex-
emplū ipatōr. Secuti ad vi-
dendū me st̄ uēturi: et hōre
m̄ tāq; seruo dei deferendo
nō cessabūt. Et illi quidē h⁹
ap̄t nome dm̄ fūriſt: ego
autē tēo ne forsū malign⁹
diabol⁹ michi subripiat et
libēter i capia eos suscipere.

condelectetur cor meum laudibus
et honoribus eorum et per se in sapientia
am virtute humilitatis perdere:
et laudes atque honoris homini offe-
cere. Hec igit omnia homo
dei secundum cogitare: eadem nocte
fugit inde: et procul in Egyptum
ad eos pres in hemisphaerio. Ita
quod ceterum fratres dilectissimi
cum ipsa sollicitudine virtutem
humilitatis custodire filius
dei studuit: ut in celesti regno
non eterna gloria per laborem ser-
vite sive quam propter non dominum exau-
erat papa a christo domino metitur.

Dicit abbas a thomus
abbati pastori. Hoc
est magnum opus hominis
ut culpa sua super scriptum unius
propter ponat coram deo: et expec-
tet temptationem usque ad ultimum
vite sive tempus: /
De hoc autem ipso sancto
pastore. refabant
sacerdotes quodammodo tunc
videlicet iudicemus
autem videlicet
sororibus beati pastoris misit
in carcere: ut per istam occasio-
nem aut suscipiat iudicemus
aut certe ad carcere ipse
veniret ad rogandum iudicemus:
dirigitur ad officium suum. Ut
non constetur senior secundus
mandate ei: si voleat ad me
venire: necesse est ut statim
ducamus ei de carcere. Talis
est enim causa eius: quod non pos-
sit ipsum tuare. Audiens
autem hanc mater iuuens id est
soror sancti pastoris abiit in

frequenter me: et necesse
est ut per turbet secretum
vite mee causatio: et humili-
tis gratiam quam cum tanto la-
bore auxiliante domino a iuu-
tute mea studii custodire
forstam sub ripete malig-
no diabolo perda: et uane
glorie laicos incurra. Hec
ergo apud semetipm cogi-
tans: definitus quatenus exau-
saret magis et non suscipiet
iudicemus. Constat autem iu-
dex quod non se suscepisset: aut
ad officium suum. Cram non me-
rui vide hoeres dei: patet me-
is iputo. Verum tamen ministrum
desiderans per quacumque occasio-
nem vide secundum virum: exco-
gnitum hunc tenet causam quod
occasione preberet ei videndi
eum. Comprehendes enim filium
sororis beati pastoris misit
in carcere: ut per istam occasio-
nem aut suscipiat iudicemus
aut certe ad carcere ipse
veniret ad rogandum iudicemus:
dirigitur ad officium suum. Ut
non constetur senior secundus
mandate ei: si voleat ad me
venire: necesse est ut statim
ducamus ei de carcere. Talis
est enim causa eius: quod non pos-
sit ipsum tuare. Audiens
autem hanc mater iuuens id est
soror sancti pastoris abiit in

hēmū ubi eāt fr̄ ei⁹: stabat
q̄ ad ostiū cellule ei⁹ cū ml'
to fletu et ululatu rogās
eū ut descendet ad iudicē:
et rogaret eū p̄ filio eius
Hūis aut̄ pastor nō solū
michil ad eā dixit: s̄ nec
ostiū ei apuit ut īgredet̄
ad eū. **T**ūc illa īcepit ma-
ledicē ei ac dice. **D**uissime
ac ip̄issime et ferrea vis
terrā gerēs. quō te tantis
dolorz flet̄ met̄ nō flectit
ad misericordiāz: qm̄ ip̄m vni-
cū filiū met̄ habeo. quē
īmortis pīculo video con-
stitutū. **T**ūc semor man-
dauit ei p̄ fr̄em qui sibi
mīstrabat dices. **V**ade dic
ei. **P**astor filios nō genu-
it: et ideo nō dolet. **H**ec
aut̄ audiēs iudex: dixit
amicis suis. **S**erbite ad eū
ut uel ep̄stola p̄titoria
faciat ad me: q̄tū possi-
eū dimitte. **T**ūc iā q̄plū
mis suadētib⁹: sc̄is semor
sc̄psit ad iudicē dices. **I**n-
beat nobilitas tua dili-
get̄ req̄z̄ causa illi⁹: et
si qđ dignū est morte mo-
riatur: q̄tū h̄ p̄nti se-
nō exsoluat crīmē p̄t̄
sui: ut euadat ethie ac p̄-
tue gehēne penas. **S**m̄
aut̄ michil dignū morte

cōmisit: qđ iustum videtur
legib⁹ ita de eo iubē dispone.

Ostebat b̄tē mēorie
abbas arsem⁹. **P**e-
grin⁹ monachus
aliena pūnitia habitās mil-
lis rebus se mediū faciat:
et sp̄ qui etus erit.

Interrogabat abbād
marchus abbate ar-
sem⁹ dices. Bonū est
non h̄z̄ ī cella aliquā con-
solatiōez: vidi qđā fr̄em ha-
bente parū olerz ī cella: et
eradicauit ea. **E**t dixit abbād
arsem⁹. Bonū ē quide: sed
sc̄dm exercitatiōez vniuersit̄
q̄ hoīs agendū est. **E**t em si
nō habueit virtute huic se
modi tolerare: itez plātatur⁹

Narravit abbād. **E**t ea
daniel. q̄ qm̄ erat
ī sc̄ychi abbas arse-
nius: erat ibi quidā mōath⁹
rapies ea q̄ habebat senes.
Abbas aut̄ arsem⁹ uolens
eū lucr̄i et semb⁹ req̄em p̄t-
tare: tulit eū ī cella suam
et dixit ei. **E**ldido vis ego ti-
bi dabo: tantū nō rapias. **E**t
dedit ei aux̄ et nūmos et re-
scellas: et om̄e qđ ī respon-
so suo habebat dedit ei. **I**lle
aut̄ itez rapiebat. **H**enes-
uēo videntes q̄ nō acq̄euit:
expulerūt eū dices. **C**la-

si at fuit et amonit⁹ nō q̄escat
expellit⁹ eum.

Dicit⁹ abbas de eo in bello
debat b̄t̄ abbas defens⁹
et om̄s i eo loco h̄it̄ates at bat-

Habuerūt aliqui abba-
ti arsem⁹ deones i
cella sedet⁹ et tribu-
labant eu. Supuenerūt at
fr̄es q̄ ei m̄ist̄re coſueverūt:
et stat̄es iuxta cellā. audie-
bat eu clamātē ad dñm. et
dicente. Dñe nō me delinq̄s:
q̄ michi boni feci corāte: sed
p̄st⁹ michi scdm̄ benignitate
tua salte modo habe b̄n viue-
di p̄nicipia. Dicebat aut̄ de eo
q̄ nemo potuerit comprehendere
modū auerſatōis eius.

Exrogauit
abbate arsem⁹: ut
audiret ab eo sermo-
nem. Dixit aut̄ ei senex. Cx
tūcūq̄ tibi virt⁹ est conare
ut iterius opus tuū scdm̄
deū sit: et vnicat exteioris ho-
minis passiones. Aut̄ iter⁹. Si
q̄rim⁹ deū. appel⁹ nobis: et si
tenem⁹ eu. maneb⁹ apd⁹ nos

Beate meozie abbas
arsem⁹ ide dixit ali-
q̄i abbati alexad̄r̄
tū expendeas palmula tu-
as: tūcū ueni et gustem⁹. Si
aut̄ aliqui p̄egrin⁹ supue-
nerit: comedē tū eis. Alex-
and⁹ aut̄ lenius et modeste

opabat. Et cū facta fuisset
hora manducandi: superat
ei adhuc de palmulis suis
Abbas aut̄ custodire sermo-
ne semis: sustinuit donec
explicaret palmas. Abbas
ergo arsem⁹ n̄ videt q̄t̄ ar-
dabat gustabat: estimās
q̄ forte p̄egrin⁹ supuenerit
ei et cū ip̄is gustauerit. Ab-
bas aut̄ alexad̄r̄ postq̄
explicauit uespe: prexit
ad abbate arsem⁹. Et dix-
it ei abbas arsem⁹. P̄egri-
nos aliqui habuisti. Et dix-
it s̄. Cui ille. Cū inquit
nō ueisti. Respondit. Q̄a
dixisti michi q̄n defecerit
palme tūcū ueni. Ego aut̄
habēs sermonē tuū i uo
nō ueni: q̄ nō adhuc con-
pleui opus. Et amirat⁹
est senex scrupulositatē
obedientie eius: et dixit ei.
Sicū disūgē ab ope tuo:
ut et m̄isteriū psallendi fa-
cias et aquā tibi t̄p̄le occur-
ras: aliqui ac debilitatur

Euit etia corp⁹ tuū
de magnis p̄ib⁹ q̄d
semor nōi agath⁹:
notatissim⁹ i virtute hu-
litatis et paciētē. Quodā
aut̄ t̄p̄e prexerit ad visi-
tandū eu fr̄es. Audientes
eū de eo q̄ magna humilit̄

tem haberet. uolentes pbae
si uere huius uita patientia
possidet: dixerunt ei. **M**uli
scandalizant in te puer. q
nimis uicio supbie teneantur
et ideo alios despicias et p
michilo eos habeas; sed et
detractioes aduersus fr̄es
nō cesses loqui. **A**ffirmant
eā q̄ plūm q̄ ideo h̄ aga
q̄ fornicatioes uicio tenea
ris: et ne solus videabis er
rare. idcirco nō cesses alios
detrahe. **A**d h̄ senior respo
des ait. **H** omnia q̄ dixistis in
tia m̄ me ēē agnoscō: nec
possū negare tantus h̄ q̄
tates meas. **P** adēb q̄ p̄m
in terra: adorabat eos de
fr̄es dices. **D**eptor uos fr̄es
ut intentius p̄ me misero
et multis p̄mis obnoxio et
xpm dñm exorare nō cesse
tis: ut indulgetia tribuat
h̄ q̄tib⁹ meis multis ac
malis. **A**d h̄ sup̄dicti fr̄es
addentes dixerunt ei. **N**on te
lateat h̄ ecia: q̄ h̄eticū
te esse q̄ plūm affirmae
uolunt. **H** eū audisset seide
dixit eis. **I**cet alios multis
p̄mis obnoxius sum: absit
h̄ ab aia mea. **C**uit omnes
fr̄es qui ad eū uenerat p̄
strauerunt se in trā ad pe
des eius: obsecantes eum.

ac dicites. **P**ram⁹ te abba ut
dicis nobis cur tanta uita et
p̄ta dicētib⁹ nobis de te in
nillo cōmot⁹ es: de uerbo
autē h̄eticū ualde te cōmo
uisti et abhoīat⁹ es: nec sui
ferre potuisti auditū. **D**icit
eis senior. **I**llas p̄ores culpā
atq̄ p̄ta p̄t h̄uilitate sus
timū: ut me p̄tōrē esse cre
dētis. **N**ouim⁹ em⁹ q̄ si custo
diatur h̄uilitatis virtus: mag
na salus ē atē. **N**ā dñs & sal
uator m̄ ih̄s xp̄s cū ei inde
multis otuelias et multa
irrogasset: paciet cūta to
lemuit: ut nobis p̄beret hu
militatis exempla. **I**mmissio
āā falsi testes. m̄lta adūsid
eū falsa dixerunt: et usq̄ ad
mortē crucis paciet cūta
sustinuit. **I**ta em⁹ et aplūs
petri p̄dicabat dices. **E**p̄us
passa ē p̄ nobis: nobis v̄lin
quies exemplū: ut seq̄m̄ uesti
gia eius. **O**p̄t ergo ut pa
ciēter cū h̄uilitate cūta ad
ūsa sustineam⁹. **N**ā sermōez
quo me h̄eticū dixisti nō
potui sustinere: et ualde ab
hoīat⁹ su⁹: q̄ h̄esis separatio
a deo est. **H** ētic⁹ em⁹ separat⁹
a deo uiuo et ueo: et v̄nigi
tur dyabolo et ḡgelis eius.
Alienat⁹ em⁹ a xp̄o. ita non
habet deū quē exoret pro

peccatis suis: quod ex omni parte periret. Si autem tuus fuit ad uestrum et catholicam sciemam fidem suscipit a bono et pro saluatore nostro christo et rediuit deo uero creatori ac saluatori nostro christo. qui est in persona filii spiritus sancti: ipsi gloria in scola scholae ame. Illi autem audientes animati sunt discitioe et edificati discesserunt.

Therogutus est ide abbas agathon. Ide emans labor corporis. custodia interioris hominis. Dixit abbas. Homo filius est arboris. Corporis igitur labor sicut uelut folia arboris: custodia autem interioris hominis uelut fructus. Omnis ergo secundum spiritum est. omnis arbor non facies fructum bonum eridet et in igne mittetur. optet propter fructum nostrum omnes in nobis sollicitudinem esse: hoc est mentis custodia. Opus tamen etiam regnem et ornatum foliorum: quod est corporis labor. Est autem abbas agatho sapiens ad intelligentiam et ipsius ad laborandum et sufficiens in omnibus. ibi etiam assidue ad labores manuum: prout in cibo. **P**ries

Dicebat de abbatate theodozo. cui p. nomine firmus. p. heretra capitula habuerit sufficiencias: id est nichil possidebat. absti-

nendi. et homines fugiebant. **T**ent aliqui meorum fratres abbates theodorus ad abbatem iohannem: qui erat eumuchus ex nativitate. Et cum loqueretur: dixit abbas theodozo. **C**um era in sacra opere. erat opus nostrum: opus autem manuum tamquam in tempore habebamus. **N**unc autem factum est opus. uelut cum in tempore sumus opus. **O**corat abbas theodozo. dixit. nulli elegerunt isti scolae pale quietem: anque eis dominus prestet requiem. **H**eude abbatem theodozum. uenit aliquis quidam patrus: et dicit ei. Ecce quidam frater venitus est ad scolam. Et dixit abbas theodozo. In hunc non admirebis. Si audieris quod polluit quis est frater de ore hymni: hunc admirabis. **F**rater aliquis interrogauit quidam patrum. Si polluit homo quoniam res sordidas cogitat. Et cum de hinc iniquitate apud eos: alij dicebant etiam polluit: alij dicebant non. quoniam si polluit non possim saluare nos quoniam idote: hunc pertinet ad salutem si ea quoniam cogitamus corporaliter non fecimus. **I**lle autem frater qui interrogauerat: non sibi sufficeret

Ecce forte iacet huius aliquid desiderabile: et dixit ei senex-

iudicat variā patrū respon-
sione. abiit ad senē p̄batioē:
et interrogauit eū de hō. Et
respondit ei senex. Secundū
mensurū vniuersitatis requiri
ab eo. Rogauit ergo frater
ille senē dices. Peto p̄t do-
minū: absolu me michi ubiun
Et dixit ei senex. Intuerunt
ergo duo fratres: ex quib⁹
vnu habes measuras mag-
nas exīitate vite: alteruō
puas. Si ergo cogitatio illi
perfici mota fuerit ad aspec-
tū uasis illi. et dixerit tra-
se. uoleba h̄c uas istud:
et nō p̄māset i hō. si citor
abscederit huiusmodi appeti-
tū: nō est pollut⁹. Si uero
mesuas ille q̄ necdū ad maiores fat-
tigit: uas recipiet illud: et
exītat⁹ fuit cū cogitatioē
sua desideio opellere et tñ nō
tuleit illud: nō est iquātus.

Anci seiores dice-
bat de discipulo ab-
batis pauli noīe
iohāne q̄ magna haberet
huiusmodi et virtute obedi-
entie: ut etiā diffiales cui-
sas p̄panti abbatū i nullo
pemit⁹ contidicet: si nece-
rit in aliquo miruaret.
Cū aut necessari⁹ esset in
moāstern⁹ utensilib⁹ finis
bonū: misit eū abbas suis

m̄ primo vico: ut regret ibi
finū bonū. et cū celeitate aff-
ret ad moāstern⁹. Cū aut m̄
illo loco mala bestia leena. x
Stat⁹ ergo egress⁹ sup̄dit⁹
discipul⁹ iohānes: ibat sc̄d
p̄ceptū abbatis. Cū p̄get:
dixit abbatū suo. Dñe pater.
audiui q̄ plūmos dicentes:
q̄ i illo loco mala bestia lee-
na sit. Tūc senior q̄ ioculat⁹
dixit ei. Si ueneat sup̄ te re-
ne et alignat eū: addices q̄
tecū. Cū aut pueiss ad locū
ra uesse: stat⁹ egress⁹ leena
rruit sup̄ eū. Ille aut rphen-
des tenere eā noluit. Illa at
excusasse de māib⁹ ei⁹: au-
fugit. Seqbat⁹ uero ille dicens:
q̄ abbas me p̄cepit ut alli-
gata p̄ducā te ad eū. Cōt-
nuo stetit bestia. Et tenet
eā: reūtebat⁹ ad moāstern⁹.
Dū aut ē tardar⁹ in itinē:
abbas ei⁹ minis sollicit⁹ p̄ eo
ēstabat⁹ grauit⁹. Et ecce sibi
to sup̄nuit discipul⁹ ei⁹: te-
nes ligata leena. Cōd cum
vidisset senior amirat⁹ ual-
de: grās agebat saluatoī
m̄o deo. Dixit⁹ discipul⁹
eius. Ecce dñe sicut p̄cepisti
michi: adduxi ligata leena.
Voles aut senior huius
sensū ei⁹ ne extolleſt se i co-
gitatioib⁹ suis discipul⁹ ei⁹:

aut illi. **S**icut tu insensatus:
ita et istum insensata bestia
adduxisti. **H**olle ergo et dñe
te ea: ut p̄gat ad locū suū.

Dicebat senes q̄ ista q̄
rit ds a xp̄iam: ut
obediat q̄s scriptiū
dñiū: qm̄ inde accepit loq̄
doyz a gedoz forma: et ut i sezi
at p̄positis et p̄ibl orthodoxi.

Tant aliq̄n sc̄mēozie
theophil archiept
alexandrinī i sachi.
Congregati aut̄ fr̄es: dixe
runt ad abbate pambō. **D**ic
vnū sermonē pape: ut edifi
cetur animi ei i h̄loco. **E**t
respondit senex. **S**i i tacitur
mitate mea nō edificat̄: neq;
i sermōe meo edificabitur.

Frater alijs iterro
gauit senē dicens.
Si habito cū alijs
fr̄ibus et video aliqua icon
uētientia? vis ut loq̄? **E**t
dixit ei senex. **S**i st̄ aliq̄ ma
iores te aut coetanei. tace
magis: et requie habebis.
In h̄ em q̄ te mōrem facies:
enā secuz te reddes. **D**icit
ei frater. **C**ld ergofacio
p̄z. **P**turbat em me sp̄us.
Dicit ei senex. **S**i laboras:
comonefacito semel tantū
hūlit. **S**i aut̄ nō obediunt
tibi: relique labore tuū in

consperu dei: et ip̄e te consola
bitur. **H**oc em est ut p̄ciat
se cultor dei corā deo: et re
linquat ip̄i uolūtes suā.
Attende aut̄ tibi: ut sc̄dm
deū sit sollicitudo tua. **E**t
tm̄ quomo video: bonū est
tacere. **H**uītas ē en̄ tacit
urmitas. **S**i acīsies tacit
urmitate: nō habeas ap̄d
temetip̄m q̄i aliquā virtu
tē eā si obtinueis: s̄ dic
q̄m̄ digniſit loqui. **V**nde
senex dixit. Volo magis do
ceri q̄ dece. **I**te dixit. Nō do
cebas tēp̄: alioq̄n dī tpe
vite tuo minoraberit tellā.

Dixit abbas pastor. **O**is
labor quicq; eueneit tibi:
ex taciturnitate supat̄.

Abbas abrahā uenit
ad abbate arem:
et dū sederet simul
supueit qdā frat̄ et dirut
abbati arem. **D**ic mīchi qd
faciat ut saluā possim. **E**t
dixit ei senex. **V**ade totō
āno isto. uespe māducta pa
ne et sal: et uem itez et
loquar tibi. **C**ui pgens
fecit ita. Cōplete autē ā
no: uenit itez frat̄ ad abba
te arem. **C**oligit aut̄ vur
sus apud eū uerret̄ abbas
abrahā. **E**t dixit itez senex
fr̄ illi. **V**nde iennina āno isto:

et post biduum manduca. Cui
tu discessisset: dixit abraham
abbas abbatiarem. O re ob
fir leue in gii ipoms istu
ued fream graui sarcina one
rasti. Dicit ei senex. Alij fr̄es
quo uenit q̄rere ita et dise
dit. Hic ued q̄ p̄pt deū uerit
audire ubi: opari magnus
est. Et qdqd ei dixeo cū om̄i
sollicitudine facit; p̄tea et
ego loquor ei dei uerbit.

Intrrogauit qdā frat
senē dices. Si q̄s fra
trū attuleit ad me deforis
cogitationes: vis abba dicā
ei ut nō afferat ad me. Et
respondit ei senex. Noli. Et
dixit ei frater. Quale. Res
pondit. Cū nō possimus
id custodire: et ne forte cū
dixem⁹ p̄xi ne faciat isto.
meamur nos postea idipz
facientes. Et dixit frat. Qd
debet fieri. Et r̄ndit ei se
nex. Si uolum⁹ tacitū
tem seruare: sufficiat p̄timo
bbas iohā mod̄ ipē
nes cū sedet inter
fr̄es: et singuli cū
de p̄p̄is cogitationib⁹ qui
reret atq̄ ille responsum
ob⁹ daret: qdā senex exī
uidia dixit ei. Sic est hic
iohānes quomodo mulier n̄
metrix om̄as semetipsā;

Habebas iohā mod̄ ipē
nes cū sedet inter
fr̄es: et singuli cū
de p̄p̄is cogitationib⁹ qui
reret atq̄ ille responsum
ob⁹ daret: qdā senex exī
uidia dixit ei. Sic est hic
iohānes quomodo mulier n̄
metrix om̄as semetipsā;

ut cōgreqet sibi amatores. Cui
iohānes abbas ait. Verū dic
abba. et nō est alit: nā et h⁹
ipm̄ deus tibi renelant. Res
pondit itez ille senex dices.
Nā et uas tuū iohānes. uene
no plenū est. At iohānes ait
illi. Sic est abba sicut dixisti.
Et h⁹ dices: q̄ cūmō illa q̄ st̄
deforis vides. Nā si ea q̄ m̄
me st̄ videres: q̄tū p̄lhabu
isti qdā dices. Et post h⁹ qdā
frater ex discipulis ei dicit
ei. Nō es turbat⁹ interi⁹ ab
ba i uerbo sens hui⁹. Cui
respondit ille. Nō. Sed sicut
su deforis: ita su et dēm⁹

Orit abbas iohānes
brevis q̄ iama dei
est humiliitas: et p̄s
m̄ p̄ militas totumelias acti
gaudetes itinerūt in ciuita
te dei. Itē dixit. Quia humili
tas et timor dei superant et
vniuersas virtutes.

Aius senex dicit. Cū
plus q̄ dign⁹ e hono
rat⁹ aut laudat⁹: am
plus patit⁹ detrimētū. Cui
autē omnino nō sunt ab hoi
b⁹ hōrat⁹. h⁹ desup glofificat⁹

Hater alijs itroga
uit senē dices. Domī
est assidue penitē
respondit ei senex. Undim⁹
ihs filiū naue: q̄ cū p̄nus

inbet i facie appauit ei dñs.

His stendete aliqui i sachz
abbate iohāne cū ali
is frib⁹ errauit qui
eis ducatū p̄bebat i via. Fūt
em̄ nox. Et dixerūt frēs ab
bati iohān. Cūd facim⁹ abba
qui errauit frat̄ iste de via? ne
forte moīum⁹ errātes. Et dix
it ei senex. Si dixim⁹ ei aliqui
cōstatib⁹. Sed ecce facio me
ipm⁹ q̄i defecū: et dicomeno
posse abulare: sed iaceo hic
usq; mane. fecerūt q̄ sic. Sed
et residui dixerūt. Nec nos
ibm⁹: sed sedebim⁹ tecū. Et
sederūt sic usq; mane: ne ob
iurgarent fratrem illum.

Frogauit q̄da frat̄
senē: utrū cū m̄re uel
cū frib⁹ ad eos p̄fici
tens cōmāducaē debēt. Cui
senex respondens: cum mu
here inquit nō māducabis

Quidā senex dixit. Nō
des et acipias cū se
culaib⁹ hoīb⁹: et nō
habens noticiā cū mulie: nō
hebis fiducia diu cū puero.

Frater q̄da interrogauit
senex dices. Cūd fac
ā q̄i m̄le cogitatio
nes sollicitat me. et nescio q̄
m̄ repugnē cōt⁹ eaq̄: Dixit
senex. Nō repugnes cont⁹
om̄s: s; cont⁹ vna. Om̄s em̄

cogitatioēs moāchoz vnu ca
put habet. Nec ossalū ergo ē
considere q̄ et q̄lis sit: et r
aduersus illā remittere. Ita
ēt et residue cogitatioēs hu
mīlāt adūt cogitatioēs malā

Odit senex q̄ aliqui
qdā lapsus i graui
p̄co et cōpūt⁹ ad
penitentiā abnt iudiciale hor
cūdā sem̄: et nō dixit ei qđ
facet: s; qđ m̄rogando dyc̄.
Si aliuī ascēdat tals cogi
tatio: habet salutē. Ille ueo
q̄ nesciebat discretioēz: respo
dit ei. Perdidisti aīaz tuam.
Audies frat̄ dixit. Ergo
si perh: uado ad senilit̄. Per
gēs aut̄ ille: delibeauit ne
et iudicare cogitatioēs suas
abba filiano. Ecce aut̄
hit filian⁹ magn⁹ discretor.
Denies ergo ad eū frater et
nō dixit ei qđ fecerūt: hit
rū eo m̄ quo et prius sem̄
illi dixerat. hoc ē. Si ascēde
rit aliuī tales cogitatioēs
habet salutē. Aperies aut̄
abba filian⁹ suū os: cepit
de scripturis dīc̄ ei. Nō oīno
iudicū tantū est de cogiti
tioib⁹: sicut de p̄co. Audies
aut̄ frater et suscipies vnu
te dictorū m̄o: sup̄ta spē m̄
dicauit ei etiā actū suū. Au
diēs ueo abba filian⁹ qđ

egerat? tāq̄ bonus medicus
posuit cathaplasma atē eius
de diuinis sc̄pturis assūptū:
dicendo esse p̄metetia h̄isq;
p̄cautate reuea dūtatur ad
dēū. Post aliquot aut̄ annos
cōdigat abbatē mēdratū ad
illū sene applicare q̄d despā
tiōē ficerat: et narrauit
ei ista et dixit. Ecce ille frat̄
q̄ responso tuo despauēat et
ad sc̄m r̄dierat: uelut splen
didissimā stella est i medio fra
triū. Hec aut̄ ideo r̄tulit: ut sa
mī q̄le p̄culū ē q̄n aliquis
sue cogitationū sūe actū
aliquod peccatum idicat
h̄is: qui discernē nesciūt.

Henex q̄dā dixit: si d
q̄ dīrat cogitationes
male i nobis i dep
nam ex eo: si male utim
cogitationib; fit em̄ ut p̄ co
gitationes naufragiū pati
am: r̄iter de cogitationib; cōne

Duo fr̄es cariles. In
remūtauerunt sc̄lo:
q̄z unq̄ etate hum
or erat. p̄m̄ cepat iūscari.
Et cū uēisset ap̄d eos quidā
patū et applicasset ibi: po
suerunt pelū. Et uēit q̄ hum
erat etate: ut lauaret pe
des sem. Henex aut̄ tenē
manū ei remouit eū: et
illū q̄ maior eāt etate fecit

opus iplere: qd̄ p̄m̄ i monast̄io
facē iſueuerūt. Dixerūt eū
astates fr̄es. Abba ille iūmō
i cōversatiōē p̄m̄ ēst. Respo
dit senex. Ego tollo p̄matū
iūmōib; et iō ei q̄ etate p̄cedit

Frat̄er interrogauit ab
batē sisoi dices. desi
dero custodire cor
meū. dixit ei senex. Et quo
possum̄ custodie cor nōm̄:
si ligua m̄ra ianuā aptā ha
Fterrogauit. Ibuit
abbas moyses abba
te siluanū dices. p̄t
homo p̄ om̄ē die facē mītū
i cōfessatiōē. Respondit ei
abbas siluanū. Si ē h̄o opāl.
p̄t p̄ diem et per horā i h̄o
are mītū cōfessatiōē sue.

Dixit abbas alom̄s. Si
dixit homo i corde
suo. ego solus. et d̄s
sum̄ i mēdo isto: requie ha
bebit. Itē dixit. Cā si vult
homo in una die usq; ad uesp̄e
rā: p̄uenit ad mesuā dīmitat̄

Dixit quidā dixit.
Si māseit opāri
i loco ubi nō sunt
opāri: nō p̄t pfice. Hec est
virtus opāri: certare ut
ab ope nō minuat̄. Nā et
piger si māseit cum opem
rio proficiat: et si non pro
ficat nō m̄ descendet i feri.

Quidam sem magno dñe
uit frater. Abba nolleba
iunire senē aliquem
uxori uoluntate meā: et mora
ri cū ipso. Et dixit ei senex. Ne
ne quis dñe meus. Ille autē af
firmabat huiusmodi desiderium
suum esse: nō intelligēs qd locu
tus ē senex ille. Sed cū videt
eū senex existente q bene sen
tiret: dicit ei. Ergo si iuuenis se
nem scdm uoluntate tua: vici
maere cū eo. Et ille dixit. Cu
am oīno uolo hoc: si iuuenis se
cūdū uoluntate meā. Dicat ei
senex. Nō ut tu seq̄ris uolun
tate semis illi. Sicut ille uolun
tate tua seq̄tur: et ita repau
ses in eo. Sensit aut frater il
le qd dicebat. Et surges p̄st
uit se ad p̄tentia dies. Ig
nosc michi q̄ ualde gloabim:
estimās me dicē cū ml tenerē.

Hec senex dicit. Si q̄
ficerit rem aliquā
seques uoluntate sua
erq̄ens qd nō est scdm deū:
si id tūmē scdm ignorātiā
fecerit: postea optet eū ruer
ti ad viā dñi. Qui autē tenz
uoluntate nō scdm deū: et ne
q̄ ab alijs vult audire: sicut
scm se putat: q̄ huīmōi est.
vix puemet ad viā dñi

Rorsq̄ senex dicit. Sicut
ordo moāchor̄ honoā

tior est sc̄larib⁹: ita et p̄ḡm⁹
moāchus speculū deb̄ esse lo
calibus moāchis p̄omezino
dū. Dixit senex. Si q̄s man
seit in loco aliquo et nō fe
ceit fructū loci illius: locis
ipse expellet eum: utpote
quia non fecerit opus loci.

Quidam patrū dicit.
Si quidē m̄teor. ho
noster sobrie agit:
potest extiore custodire. Si
ued nō est ita: qua possum
virtute custodiam ligua
Itē aut is quē sup̄ diximus.
Opus sp̄uale necessariū ē:
q̄ m̄ h̄ vīnum. Magn̄ em
labor est ore dore: qd non
fit ope corpali. P̄pericuſ
abbas dixit. Ille ē uē sapieſ:
q̄ suato suo alios docet nō q̄
Dicit senex. No. Libo
nācē est uerbōr̄ tm̄
Sūt em̄ plūma
uerba t̄ om̄b̄ t̄ p̄e h̄: sed
opa necessaria s̄t. Hoc em̄
deus q̄rit: nō uerba q̄ non
habet fructū. Senex qdā
dixit: q̄ homo si uerbum
quidē habeat: opa autē nō
heat: assimilabit̄ arbori
habenti folia. fructū autē
nō. Dicit em̄ arbor̄ fructib⁹
plena etiā folijs viret: ua
et sermo cosequit̄ hōrem
qui habet opera bona

Festrogauit aliquid ab
bas pastor abbate.
Ioseph dices. Quid
faciam quoniam apparet mihi
aliquid temptationes? Resisto illas
an permitto intrare? Dicit ei se-
nix. Dimitte intrare et pug-
na cum eis. Ne uertes ergo
sachini sedebat. Et cogitauit
uenies quoniam a thebaida i scia-
chi narraret fratribus ut rogas-
se se abbate ioseph: quoniam appre-
imat mihi temptationes resisto
ei an dimitto intrare et dixit
mihi: o in domino non datur tem-
pationes nisi te: sed statim absa-
de ea. Audies autem abbas et
pastor quod sic dixerit hunc quod
uenerat a thebaida abbas
ioseph: surge iteque abhinc
in pane frumento ad abbatem ioseph
et dicit ei Abba ego tibi co-
misi cogitationes meas: et
tu aliter dixisti mihi: alius
fratri de thebaida. Et dixit
ei senex. Nonne tu dixisti ut
sicut mihi ipso ita tibi dice-
re quod sentire? Ceterum si ita
uerit temptationes et dedeis
ut quod accepis cum eis: probatio-
ne te faciunt. Ego autem uelut
mihi ipso sic tibi locutus sum.
Habuit autem aliqui quibus nec
appareare expediebat passiones:
sed statim debet abscedere eas.
Frater ut rogauit abba-

tem ioseph dices. Quid facias quoniam ap-
pet molesta ferre possidere nec
laborare et dare eleos meam? Et
dicit ei senex. Hunc potes ho-
rum quoniam facere uel seruare cose
tua tua ab omni mala proximi-
tui: et saluus eris. Deus au-
tem anima sine peccato querit.
Dicit abbas orationis suae pu-
to quoniam si homo custo-
diebit cor suum: omnia que
audiret et videt obliuiscitur et neg-
ligit. Demque hymnis sic uenies
in eo locum: suplatat enim lucerna oleo et lumen pro-
pria lucet? si autem per negligenciam
non accipit oleum paulatim exti-
guitur: atque ita ualeant te-
nebre aduersus eam: sed et mis-
uenies in eum eius comedere prius
quam perfice extinguat? non per propria
calorem ignis? si autem videtur quod
nec luce habet nec calorem
retinet ignis: tunc uoles the-
mum eius deicere cum ipsam lu-
cernam in terra: quod si testea fuit
minutatur: si autem erea a domino
suo denuo repatur: ita etiam si
neglexerit anna paulatim recedet
ab ea spuma scens donec perfice ex-
tinguat calorem eius: atque hymnis
consumit et devorat propositum
ante illum: sed et corporis inequitate
extinguit. Si autem quod per affectum
quod habet in deum bonum fuerit
simpliciter autem ad negligentiam

captus fuerit deus q' m'sel cors
est excitat in eo mente sua:
et meoria penar' q' i futuro
seculo p'odrib' p'ant': et cuia
ut sobrius sit et custodiat se
de cetero cu magna cautela us
q' ad tēp' visitationis sue.

Dixit senex. Sicut miles
et uenator p'fiscates ad appo
sitū sibi laborem. nō cogitat
ut nū vulneratur aliquis an il
le sus maneat alter? sed vniq'
quisq' pro se solo certat: ita
eopportet et monachum esse

Senex dixit. Sicut ne
mo potest ledere eū
qui ad latus ipatois
est: ita neq' satanas potest
aliquid nos nocere si ma nra
theserit deo. Scptū est em.
Appropiante m: et appropiā
bo uobis. Sed quiehementer
extollim: facile rapit h'mic
m'sedz anaz m'az ignomine pas

Hiter quida patr' sioez
dixit: q' oīno optet
hoiez habe in' cellā
opus qd laboret. Si aut' i ope
dei occupat' n'ent ad eū dyu
bolus de die in die: sed nō me
in locū quo maneat. Si aut'
rursus dñando ei h'micus in
captiuitate redeget eū: ue
int itez spūs dei frequet':
sed si nos ei nō facim' locū p'p
maliciā nostram discedit.

Vida senex dixit. Si
ascendet i corde fr̄is
sedentis i cella: et re
uoluens frater uerbū i aio
nō potuit ad mensurū ubi
ptingē. neq' a deo tactus fu
erit: assistit demes: et ondit
ei de ubo illo qd ipi uolunt

Dixit senex: q' opt' mod
thū neq' auditez ecō obtrectā
tiū: neq' obtrectnē neq' scadili

Icebat de abbezari
āmois. q' qn ibat ad
eciaz nō pmittebat
discipulū suū iuxta se abula
re: sed delonge seq'. Sed et si
approxiasset se ad eū ut i
terrogaret illū de q'cūq' re
mox dicebat ei: et statu repel
lebat eū retro dices. Ne for
te cu loqm'ur aliquid de uti
litate. nē iaurat ecia sermo
q' nō ptinet ad rē: p'p'rea nō
pmitto te morai iuxta me.

Vida de sas seiorib'
misit discipulū suū
ad hauriedā aquā
plongius aut' eāt puteus
a cella senioris. Obligē au
tem tolle funē discipul' erit:
cu quo hauriret aquā. Cuiq'
puesset ad puteū et star' e
ualde: q' longe eāt cella e
or: quid aget quo se uertet
nesiebat. Dubitabat enī ad
cellā reuti. Tūc amēus mīm:

pstrauit se i orōne cū lacrimis
dicens. Dñe misere mei scdm
magnā mīam tuā: q̄ feasti ce
lū et terra mare et om̄a q̄ m
eis sūt: q̄ facis mirabilia nūg
na solus: misere mei p̄p̄ ser
uiū tuū: qui misit me. Et cū
surrexisset de orōne: exclā
mavit dicens. O putee putee:
misit me seruus xp̄i abbas x
meus ut hauriā aquā. Ita
tim autē ascendit aquā fursū
ad os putei. Et cū ip̄lesset la
genā suā frater: abcessit glo
ficas potētā dñi saluatoris. Aq
at putei reissa ē ad locū suū.

Pandatū est sc̄e mēorie
ep̄yphamio ep̄o cyro
ab abbe mōsteri sui
qd̄ habuit i palestina: q̄ cū
orōib̄ tuū nō neglexim̄ re
gulā: sed cū sollicitudine terti
ā sertā et nonā atq̄ uespaz
celebram̄. Ille autē reprehē
dēs eū mandauit ei: constat
uos uocare ab orōne ceteis
horis. Enī aut̄ qui uer̄ est
mōachus: optet sine it̄missi
one orare a t̄re psalle i corde

Refebat sc̄a sem̄ suo
ores nobis dicente: q̄ fuit qdā mōach
in hēmo stachie? venit aut̄ ad
visitandos sc̄os p̄s q̄ h̄a
bat i loco qui dicit̄ cellularia
ubi mītudo mōachorum diuisis

habitant cellularia. Cūq; nō me
niret ad p̄n̄s cellularia ubi posset
mane: qdā de semōib̄ habens
alīa uacante cellularia dedit ei
dicens. Interi repausat̄ h̄at̄
cellularia: donet memas ubi pos
sis mane. Cūq; ad visitandū
eū ueniret q̄ pluīm̄ frēs. deside
rātes ab eo audire uerba salu
tis etiē: habebat em̄ grām̄
spūalem docendi uerbū dei
vides ille senior q̄ ad habitandū
p̄stiterat cellularia: iuidie luore
cor eius vulnerū est: et idig
nai cepit et dice. Cūm ego tā
tis t̄pib̄ i h̄o loco h̄ito. et non
ad me conueniunt nisi rauissime
et h̄o in diebus festis: et ecce ad
istū pene cotidie q̄ pluīm̄ frē
tres uadūt. Dixit aut̄ disciplo
suo. Vade et dic ei ut egredi
atur de cellularia: qm̄ neces
saria ē michi. Cū aut̄ p̄cesserat
discipulus ei ad illū frēm̄: dix
it ei. Mandauit abbas meus
sc̄atū tue: iube michi manda
re q̄liter habeas: audiui enim
te i firmā. Ip̄e ueo remāda
uit ei dices. Ora p̄ me dñe p̄z:
q̄ ualde stomachū doleo. Heil
sus aut̄ discipulus: dixit abba
ti suo. Num̄ rogat sc̄atū tuū
ut uel tres dies iubeas ei idu
rias duri: ut possit sibi aliam
cellularia p̄uide. Trāsactis autē
trib̄ diebus: it̄p̄ misit discipu

lū suū dicens. **V**ade dic illi ut eg^d
 diatur de cellula mea: nā si rur
 sus distuleris dices ad eū: q̄ cō
 tinuo uenio et cū baculo cedēdo
 expello eū de cella mea. **P**gēs
 aut̄ discipulus ad sup̄dictū frēz:
 dixit ei. **C**um ualde sollicit⁹ est
 abbas me⁹ de iſumitate tua:
 idē m̄sit me req̄rens si meli⁹
 habeas. **A**t ille h̄ audīes dixit.
Grās ago dñe sc̄e cūltati tue:
 q̄ sollicit⁹ es de me: uerū p̄t
 p̄ibus tuis melius habeo. **N**e
 uersus aut̄ discipul⁹ dixit abba
 ti suo. **E**cā et mit̄ sans dep̄ca
 tur sacerdotalē tua dices: ut usq̄
 i dīe dñcū exspectes eū: et stu
 tim egredietur. **C**ū aut̄ adueni⁹
 dīe dñcū et nō stat̄ egredēt̄:
 ac p̄ies baculū semor. **I**flāma
 tus ī uide et ī incūdie spūl: p̄ge
 bat ut redendo expellēt eū de
 cella. **A**cedēs aut̄ discipul⁹ et:
 dixit ei. **S**i uides p̄t p̄cedo te: z
 videbo ne forſitā aliq̄ frēs ad
 salutandū eū uenerit: et si vi
 derit te scandalizent. **P**cessit
 ergo discipul⁹ ei⁹: et ī gressus
 ad eū dixit. **E**cā abbas meus
 uenit ad salutandū te. **E**gredē
 ergo celerius: et cū grāz acti
 one ouurre ei: q̄ p̄ minia dilec
 tōe et cūtate uenit ad te. **C**ū
 stat̄ surgēs: cū minia alacritate
 ouurit ei. **C**ūq̄ uidisset eum
 anq̄ approxiaret p̄strauit se

p̄nus ī terra: adorabitq; se
 nē cū grāz actiōe dices. **N**er
 buat tibi dñs bñmē p̄ bona e
 tñia p̄ cellula quā ī gpt' no
 mē eius p̄stristi: et ī celesti
 ihrlm it̄ sc̄os suos xp̄ius dñs
 tibi glōsa et splendida p̄pet
 māsionē. **H**autē audīes sen
 ior xp̄ictus est corde: z p̄icēs
 baculū curvavit ī ap̄lexū et
 et osculat⁹ eū: uitauitq;
 illū ad cellula sua: ut p̄t cū
 grāz actiōe simēnt cibū. **D**o
 rauit aut̄ seior sup̄ meozusti
 discipulū suū: et utiogauit
 eū dices. **D**ic ī fili si dixisti
 isti fēr uba: q̄ p̄t cellula illā
 mādāui ut dices ei. **C**ū dis
 cipulū ei⁹ oſfess⁹ eū dices. **D**e
 dñe dico: qm̄ p̄t hūilitatē
 quā tibi exhibe debeo q̄ p̄t
 et dñō. idē nō audeba respo
 de tibi aliqd qm̄ mittebas me
 ad eū: uerū p̄t nichil hor
 dixi ei q̄ mādabas ad eū. **H**ā
 audīes senior: stat̄ struuit
 se ī tra ad pedes discipuli suū
 dices. **E**x hodierna die tu p̄
 me esto et ego discipul⁹ tu
 us: qm̄ te festinare: z mode
 rite cū tōre et cūtate dei a
 gente. et meā et illī frēs aū
 main de p̄t laqō xp̄t dñs
 liberauit. **P**uoto ei et p̄ sc̄a
 sollicitudinē discipuli z itētōe.
 q̄ p̄frē cūtante xp̄t diligebat

abbate suū: et anxius timebat
ne p iudie et iudicie vicum
aliqd tale ageret p̄z eius spū
alis: et pderet omes sc̄os labo
res: quos ab iente etate i xp̄i
seruicio p vte etne p̄m̄s la
borauerat: ideo dñs donauit
illis grām suā: ut in pace
christi pariter letarentur.

Edit qdā frater i mōa
sterio noīe eulalius:
mīnis grā hūilitatis
ornatus. Si qd̄ igit̄ ut solet
culpabile negligētores ad
mississent frēs: excusantes
culpas suas. sup̄dictū frēm
asserebat esse culpabile. Cūq̄
arguerit a seorib⁹ fr̄ib⁹ nō
negabat: s̄ psternebat se i
terrā: et adorās eos dicebat
se petuisse et negligēter fe
cisse. Cū aut̄ itez ac freq̄
ter accusaret eū: et sc̄dm re
gula mōasterij biduana ac tri
duana ieiunia idicent̄: ille
om̄ia pacienter tolerabat.
Ignorates aut̄ frēs qd̄ h̄ oīa
p hūilitatis vntute paciet̄
fussieret: conuenientes p̄ter
majie seiores ad p̄em mō
sterij. direxit ei. Considera p̄z
qd̄ faciendū sit. Ex diuenni
possim⁹ sustinere negligētā
et dāpna: q̄ frater eulalius
facit i mōsterio. Ita pene oīa
uasa et utensilia mōsterij con

fracta s̄ et extīmata p negli
gētā eius. Quiom̄ ergo iste
talis tolerand⁹ est? Indensq;
pater mōasterij ait. Interim
paucos dies sustineam⁹ frēs:
et postea ordinabit̄ de eoqd̄ cō
petit fieri. H̄ dūces dimisit su
tres. Ingressus ergo cellulam
pstravit se i orōne: obsecrās
misericordias dei ut ei manifestare
dignaret̄: qd̄ ordinare aut dif
finire posset de sepedito frē.
Tūc reuelatū est ei qd̄ agēt.
Conocauit ergo om̄is frēs ab
bas: dirixit eis. Credite michi
frēs: qd̄ magis opto matulā
frēs eulalij cū hūilitate i pac
ētia ei⁹: qd̄ op̄a eoz dūct̄xerat
q̄ murmurates i cordib⁹ suis
opant̄ i mōstelo. Ut aut̄ oste
dat nobis dñs qd̄le meitū ap̄d
deū habet hic ip̄e frater: p̄cipi
o nobis ut deferat̄ michi mat
tule om̄i fratz. Cū i detulit
sent: iussit ut attendent ignē
Et misit i eū om̄i fratz mat
tulas. Que statū abuſte fuit
omes: p̄t̄ matulā frēs eulalij:
q̄ integrū b̄pt̄a et nō abuſta.
Cūq̄ h̄ vidisset om̄es frēs timu
erūt ualde: et p̄sternētes se i
frā. ueiaz et idulgētā axpo:
dño postulabat: et collaudan
tes ammirabat̄ mīnis pacietā
frēs eulalij. Dem⁹ ex eo hora
bat et magnificabat eū: tūq̄

vnū de magnis pribus. Istos at
hōres et laudes nō poterat sus
tine frater eulalius dices. Dein
ifelici? qd p̄didi hūilitate meā:
quā p̄tata tpa acq̄rere auxili
āte et adiuuāte me xp̄o dñs
festāui. Cosurgēs utaq̄ nocte
egressus de mōasteio fugit in
hēmū ubi nullū cū agnoscet:
et ibi in speleo habituuit. Nolu
it em tpales hōm laudes: fīc
leste ethiq̄ glāz a saluatōe nro
xp̄o i futuro p̄cipe seculo.

Dreamita qdā fuit nōre
pior de atq̄s pribus:
q̄būs athom⁹ adoleſ
centē t sc̄o p̄posito mōchor⁹ in
struit. Demorat⁹ est aut̄ ap̄
bēm athomū anos paucos. Cū
p̄vigiſiq̄ cēt anoz⁹ abit
ad alii secretū hēmī locū ut so
litari hūitaret: h̄ ecā uolete
et coſentiete bfo athom⁹. Dixit
q̄ ei sc̄us athom⁹. Vade pior et
hita ubi uolueis: et cū tibi p̄
aliquā rōnabile occasiōe re
uelauerit dñs uēies ad me. Cū
autē puemisset hic ip̄e pior ad
locū q̄ sit⁹ ē m̄tria ⁊ hēmū
sachre effodit p̄teū: cogitās
ap̄ semetip̄m. qm̄ q̄lēm cūq̄
aq̄m uenero optet me ip̄a co
tentū esse. Cū et factū est: et
ad augmētū virtutū ei italis
ualuit occasio. Tantū em talsa
et amara iumenta ē aqua: ut si

49

quis ad eū vīſitādi grā uē
ret i pp̄o uasculo aquā sibi
portaret. Remorat⁹ ē ergo
i eode loco āns t̄ḡmta. Dic
bat ergo frēs ut recedet de
ip̄o loco: pp̄t amalitudēz aq̄
Ip̄e aut̄ dixit eis. Si amātu
dmē et labore abstinetie fu
giām⁹ et uelim⁹ requie in
h̄ mōdo habē: post exitū vite
hui⁹ nō p̄cipiem⁹ illa eterna
et nē dulcia bona: nec frue
mur illis p̄petuū bēi padisi de
līchs. Dicebat ergo frēs q̄bū
nū tantū paximatiū et q̄ngi
olūas in cibo accipiebat: et
h̄ deabulādo foris. Ecā ⁊ hoc
affirmabat de eo mlti sc̄orū
patrū: q̄ t̄ḡta et eo apliſ
āns ex quo egressus ē de do
mo p̄ntū suoz. nūq̄ eis visi
est: ecā cū defūtos audisset
p̄ntes suos: ut p̄get ad ēquin
redū seu visitandū pp̄m quō
suos. Derūptū foroz ei⁹ cum
cēt vidua habēs duos filios
iā adolescentulos: m̄fit eos
i hēmo ad req̄rendū frēs sūi
pioren. Qui cū diūsa mōa
stola artiūſſent req̄rētes eū:
tūndē vix tuemētes illū dix
rūt ei. Nos filij foroz tueſu
mus: q̄m̄m̄o desiderio optat
be vīde an̄ exitū ſuū. Ip̄e ueo
nō aq̄euuit petitiōe eoz. Prez
erūt ergo adolescentes ad hōrēz

dei bñm athomii: indicantes
ei p q causa uerissent. Musit
autem brus athomi et uocauit
eum ad se: dixitq; ei. **C**re
tato tpe nō uenisti ad me. **C**o
respondes dixit ei. **P**cepisti
michi bñssime pater: ut cu
p aliquā occasione reuela
ret michi dñs tūc uenire
ad te: et ecce usq; hattenuis
nō m reuelatū est. Dicit ei
brus athomi. **V**ade ut vide
at te soror tua. Tūc assupst
secū alii monachū et p̄xerit
ad locū et domū sororis sue:
et fōis ppe ianuā atrij clau
his oculis ut nō uidet soror
re stetit. Illa autem uenes p
reat se ad pedes ei: de nimi
o em gaudio agustiati est.
Dicit ei brus pior. **E**cce ego
su pior frat̄ tuus: vide er
go me q̄nt uolueis. Et post
h statū rueris ē ihemū ad
cellulā suā. **H**o autem fecit ad
erudiendū monachos: ut no
daret eis lucetia cu libitū eis
fuit. **V**isitare p̄iorū ul p̄ntē suō
Eciam et abbas iohes
q̄maebat i monte
q̄ uocat̄ calam̄ ha
bebat sorore: q̄ ab i fatiam
sc̄ p̄posito uisabat. **I**pa eru
diuit et docuit fr̄ez suū en
de abbez iohem: ut vlinq̄et
uātates seculi huius igre

detur mōsteū. **C**u aut̄ ingress⁹
fuisse mōsteū: p uigili et
q̄tuor annos nō ē egress⁹ de
mōsteio: nec visitauit sua so
rorē. Illa uero nimis desidera
bat vide eum nā et freq̄ter
scribebat et mittebat ad eum
epistolās: petes ut an exist
ei⁹ de h̄ corpe ueniret ad eā
ut i cūitate xp̄i de p̄ntia sua
letaretur. **I**lle aut̄ excusabat:
nolebatq; de mōsteio egredi.
Venerabilis aut̄ fauila dei so
ror eius itaq; sc̄psit ad eum di
cēs: q̄ si nolueis uenire ad me
necessē ē ut ego uenā ad te:
ut post tāta tpa mē arado
vare cūtate tua. **H**ec aut̄ cu
audisset sup̄dictus abbas iohes
cōstat̄ ē nimis: et cogin
bat apud semetipm dicens.
Cuonā si pm̄scō ut adme
uēiat soror mea: de ceteō da
bit lucetia ut et alij p̄ntes ac
ap̄tī qui m̄i uenāt ad visitā
dū me. **I**deoq; tractauit apd
se ut magis tpe p̄get: et vi
sitaret sorore suā. **A**cepit at
alios secū duos fr̄es de mōste
rio. **E**t cu uerissent ad ianuā
mōsteū sororis sue: exclama
uit dices. **B**enedicte et audi
te p̄gnos. **E**gressā ē aut̄ so
ror eius cu alia fauila dei et
aperiuit ianuā: et penit⁹ nō
cognouit fr̄em suū. **T**pe aut̄

cognovit sorore suā: sed non
locutus est ei uerbū: ne forte m
uoce agnoscet eū. **M**oachi
uelo qui cū ipso erat: dixerat
ad eā. Rogam⁹ te dñā mat⁹:
ut iubeas nobis aquā dā ad
bibendū: qđ de itinē fatigati
sum⁹. **C**ū aut̄ aere pisset et bi
bissent aquā: faciētes orōne
et grās agentes deo discesserat.
et reuenerat ad mōsteriū suū.
Post aliq̄tos aut̄ dies iterū
sc̄psit ad eū soror sua: ut uē
ret et uidet eā an exītu suū:
et orōne faciat i mōstero lolo et.
Tūc ille rescp̄psit ad eā: et di
rexit epistolā p̄ moachū de mo
nasterio suo dices. **C**la p̄stante
ḡtia xp̄i ego uen ad te et null⁹
me agnouit: ip̄a uo egressa
es ad nos et dedisti nobis aquā:
et aerepi de mābus tuis a bibr.
et grās agēs deo r̄uersa su m
mōsteriū. **S**ufficiat ergo tibi
qđ vidisti me et ulteri⁹ nō sis
michi molesta: sed ora p̄ meūcas
sant⁹ addim⁹ deū nr̄m. **D**e sc̄o
Enā debet ab **Theodoro**
bate theodoro opt̄z nō
exēpla virtutū p̄ffre.
Hic itaq̄ bt̄is theodor⁹ dispu
lus fuit beati pachomij vni de
sc̄is p̄ib⁹: qđ fuit pater in infinite
m̄ltitudinis moachor⁹: multor⁹
qđ mōstelor⁹ p̄z i p̄tib⁹ thebaide.
Cū em⁹ i oīb⁹ sāntis filget uī

tutib⁹: etiā apphene grāz ad dñō
meruit. **M**ultū em⁹ futuā re
uelauit ei dñs. **C**rdā autem
tpe sup̄dicti bt̄i theodori so
ror germana uēt ad mōste
riū m quo uisabat⁹ idē theo
dorus: ut post multa tpa vi
det germanū suū. **C**ūq̄ nū
ciasset ei de aduētu sororis
eius: misit cōtinuo duos mo
nachos qđ obseruabat ad ia
nuā mōsterij: mādāntq̄ p̄
eos sorori sue dices. **F**at̄ so
ror audisti et agnouisti qđ vi
uo: ne i t̄steis aut̄ qđ mīme
me vidisti: sed magis aside
ra uālitate cōstabilitatem
p̄ntis mudi⁹: et aut̄e cor tuū
et apphende sc̄e vite uisati
onē: ut pueire possis ad et
nā vitā et ad celestia bona
qđ p̄auit diligentib⁹ se dñs
et faciētib⁹ mādati en⁹. **T**unc
ta ergo apud te qđ h̄ sola est
uera et firma spes. ut faciat
homo dei p̄cepta: ut mēat̄
pueire ad glōsa et etiā pro
missa dñi nr̄i ihu xp̄i. **H**ec
aut̄ illa cū audiisset. statim
cōpūttu corde lacrimas fude
bat i aspectu dñi: et post pau
lū i gressa ē i mōsteriū vir
ginū faulaz dei. qđ i eodem
vīo sitū est: et p̄cedēt tpe
m̄ltiplicabat⁹ i sc̄o appōto fu
mula xp̄i. **H**ic uī gesta cū audis

ser mater eoz deputata epos:
dederuntq; ei eplas ad supðam
scm pachomii patre moste
vix p filio ei⁹. Cuiq; uenisset
applicuit i mosteio faulanz di:
et duxit eptas ad p̄rem mo
nasterij ut videret filiu suum.
Hec aut pachomi⁹ vocauit
filiu ei⁹ theodor⁹: et dixit ei
Audiu fili q; mat tua adue
nit p̄t te Itaq; p̄t eplas e
piscopoz q; sp̄serit ad mea
de ut videat te mater tua.
Dicit ei theodor⁹. Prepesti
in dñeūt videā m̄rem mole
Si ergo abiero vide ea post
tanta sciam sp̄uale: uereor
ne culpabilis ueniar apud
deū. Item optebat me forti
tudine animi mei ad exēpli
alioz fintz demōstrare. Au
diēs autē mater ei⁹ q; non
accepit vide ea: mino affū
feruēs i filiu noluit remea
re ad domū sua: s; p̄masit i
mosteio virginū dices. En
si hic p̄masero. ea sepe vide
bo filiu meu cu m̄t alios fra
tres egredit ad necessarias
monasterij causas: et monit
et exhortatione ei⁹ p̄fice pos
su i sc̄i misericordie: doctriagze
ius sp̄ualis affirmabit cor u
meū: ut mear p̄uerire ad
etia requie: quā p̄misit dñs
n̄ ih̄us xps diligentib⁹ se.

Multa autē magnifici p̄ scm
pachomii fecit dñs mirabilia
Na et a deomib⁹ obcessos freq
ter uocato xp̄i dm̄ noīe cura
uit. Multis ecclā diuisas egri
tudines sustinentibus et pa
raliticis: orationibus eius
insertus est dominus.

Pulito tpe b̄tis abbas pacho
mius cont̄ inuidissim⁹ demo
nes certame bonū certauit
sicut ad lethā ueritatis: tuq;
et beatus athom⁹. Deniq; m
tentissim⁹ p̄cibus exoravit
dm̄. ut sp̄nū nō capet p̄ a
liqd rēp⁹: q̄ten⁹ uocib⁹ ac di
ebus puigil p̄manet contra
adūsalos dēones dñmūndo:
donec p̄sternet et suparet ed:
sicut d̄ in psalmo: et nō uer
tur donec deficiat p̄stit
ergo: et accessit dñs peticioz
ei⁹. Passibiles enī st̄ demōes
et ibecilles: cu q̄s nost̄ exto
ta fide et ex tota intentioē cor
dis feruete sc̄o desiderio et ad
iuuare nos uirtute saluatoris
n̄i xp̄i. contendim⁹ utra eos

Refferebat nobis fr̄s
de eode b̄tissim⁹ p̄
pachomio. q; fuit ut
dixim⁹ m̄ltorū monasteriorū
rgione tabenesiotaz p̄posuit:
qm̄ freqter dicebat fr̄bus:
q; sicut michi testis ē dñs ds
sepe audiū inuidos sp̄us de

monū loq̄tes inter se dissas
 ac uāias artes suas: q̄s cont̄
 seruites deo marie cont̄ mō
 chos habet. Quidā em̄ exēd
 dicebat: qm̄ ego durissimū hōiez
 habeo: et quoc̄es ei m̄itto p̄i
 sas cogitatioēs: ille stat̄ surḡt
 et p̄stermit se i orōne cū gem
 tu: orās adesse sibi dñum̄ augi
 liū. Ego aut̄ illo exurgeat: cū
 grandi aſuſiōe egredior. Item
 aliis demon dicebat: ego ad
 illū que obſeruo cū ei cogitati
 ones i corde m̄isero: consentit
 et suscipit et facit ea. H̄epe ei
 exardecē eu i iracūdiā facio:
 et i cont̄etioēs rix̄ et pigri
 tiam orōmis et dormitatioēs
 i psalmodia: et nō cont̄dit
 michi. Ideoq; fr̄es mei dilic̄ſſi
 mi sp̄ optet ut custodiatis ſe
 ſū et animū vrm̄. uocantes
 nomē dñi mī ihu xp̄i: et ſcdz
 p̄cepta dei conuerſam̄ tā i orō
 ne et psalmodia ſicut dicit apls:
 Igit̄es orōm̄ et vigilates i ea.
 Ideoq; cū xp̄actioē et tōre cor
 dib vigiliatib̄: nō p̄ualebunt
 nocere nobis adiſar̄ h̄ inuidi
 ſimi deones. Ipe aut̄ btus p̄i
 nr̄ pachomii docebat fr̄es: i
 vt ſp̄ meores eent ubi dei i sa
 lute am̄ar̄ suar̄. Postmodū uō
 diſcedebat vñq̄sq; fr̄m i cellu
 las suas opantes manib̄ suis:
 et meditātes q̄ de ſcripturis ſa

tris didicerāt. Imposſibile eſt
 em̄ aliquē apud eos uerbi on
 osū loqui: ſed ea tm̄ q̄ de ſcriptu
 ris ſacris didicerāt m̄ ſe co
 ferūt: exponetes de capitu
 lis ſc̄r̄ ſcripturaz q̄ ad tōre
 dñi aſmet: et illūent aias eoz
E Dit q̄dā vir magni
 de ſas ſeiorib̄: cui ta
 le grāz xp̄us donauē
 rat reuelate ei ſp̄ ſc̄: ut vi
 dere poſſet qd̄ alij nō vide
 bat. H̄eſebat ergo ſas p̄ib̄
 dices: q̄ alij q̄plū ſedē
 tes fr̄es ſimul loq̄bāt m̄ ſe:
 et aſebat de ſas ſcriptuſ q̄ ad
 ſalutē p̄inēt am̄ar̄. H̄ababat
 aut̄ circa eos ſa ageli letan
 tes i hilari vultu aſideran
 tes: delababatur em̄ de eloq̄
 dñi. Cū aut̄ aliud qd̄cūq; ib̄
 ſe loq̄rent: ſtat̄ ageli ſaci
 recedebat longius i digna
 tes cōtra eos: uerebat aut̄
 porci ſordidissimi et morbo
 plēm: et uolutabat ſe i ter
 eos. Demones em̄ i ſp̄e porco
 vñ delectabāt de ſup̄fluia et
 uana loq̄la eoz. H̄en̄ aut̄
 ſemor h̄ uides abijt ad cellu
 la ſuā: et p totā noctē cum
 ḡndi fletu et ululatu gemē
 do deſlebat mſelias m̄as. Ex
 hortabatur ergo ſa p̄es p̄
 mōſteia: et amonebat fr̄es
 dicētes. Cohibete fr̄es a m̄li

^{ab}
loquio et sociosis uerbis ligua:
qr malus iteritus ait gnat:
et no intelligm) qm p h et d
et satis agebis odibiles sum.
Dicit ei scripta dina: qm in lito
quo no effugiet ptn. Hc
ifurta et uacua efficiunt me
tem atq amma nostra.

TIr qda fuit i palatio
sublimis sub theodo
sio ipatore noie ar
semus: cui filios id est archa
diu et honorii augustos de
baptismo suscepit. Hic utq
arsenus desidelo diuum amo
ris atensus relinques omes
hui seculi gloria t pale: per
rect ad heremū scchie. ut
mt omes scos pres secreta
et quieta ab omi strepitu;
mudi huius agit vita: ut
sepatius ab illebris et delca
tioib corpaliib. cu tota me
tis intentio adheret dno. si
ut scripta est: adhesit ana et
mea post te. me suscepit dx
tera tua. dicebat ergo de eo
sci seniores: q sicut cu i sedi
conversacio eet: nimis prouis
uestimentis p oib utebatur:
ut postmodu i hemoscchie
degess. studebat ut oib mo
nachis viliora et despici
uestimenta heret. Hic ipse ar
sem totu repu nte sue sedes
ad opus manu ptn hebat

i simi p' lacmas: q ob desideriu
etne vite crebro crebat exodis
Dicebat aut abba **L**ei
damel de eode arsem
o: q cu oparet spor
tas ex palmy foliis: mittebat
aqua in pelu ut ifundentur
palme. Et cu feteret bromosa
aqua odore: no pmittebat ut
alia aqua mutaret: sed sup
illa fetida alia addebat aqua.
ut sp feteret. Introgabat aut eu
frē dicentes. Cur no pmit
tis pater ut aqua mutet: si
pessio fetore tota cellula tua
vpletur? Respondes autem
setor ait. Cm p thym amate et
mustata et illis diuis qbus
i sclari conuersatio sine iter
missio spetibus fruebar:
optet me nūt dū i hoc corpe
si sustiere hui moi fetore p
suauissio odore: ut i die iudi
ch de illo gehene tenarrabil
fetore liberet me dñs: ut no
cu illo diuite qui epulabat
in isto mudo deliciose splen
dide. coepnetur ana mea.

Quidā de frib dixit
bto arsem. Ecce bts
sime pater meditū
festino de sciis scripturis q di
dici: et sentio xpunctione i cor
de meo: qm no intelligo vir
tute scripture diume: unde et
ualde et statut ana mea.

Drespondens autem b*ea*t*us* ar*sen*us ait:
Optet te fili*us* recessant meditari
eloqua*m* d*m*. **A**udiui enim quod dixit
b*ea*at*us* ab*bas* p*em* et al*ii* m*ilti*
sc*or*p*ax* pat*ri*? q*m* i*cantatores*
illi q*uod* serp*entes* solent i*cantare*.
n*on* intellig*unt* ip*s*i ub*a* illa q*uod* lo
qu*it*? sed serp*entes* audi*entes*
intellig*unt* virtute uerbor*um* illo*rum*
et co*n*ques*cent* et sub*d*unt*ur* e*s*i.
ita ergo et nos faciam*us*. **E**t uis no*n* ualeam*us* intellig*e* di*u*um
n*on* virtute sc*riptura*z*ar*: tame*n*
de*o*nes audi*entes* di*u*um uerbi
virtute ter*re*t*ur*. Et effuga*ti*
discend*unt* a nob*is* n*on* sustin*ent*
eloqua*s* p*ec*t*sa*: q*uod* p*er* seruos
suos p*ro*p*has* et apl*os* e*st* locutus

Quod*am* aut*em* t*pe* cu*m*
b*ea*at*us* machari*us*
homini*du*um f*u*ss*ip*pet*um*. et cu*m*da*m*oc*et* homini*du*um
ip*ing*et*ur* cr*ime* ad*miss*u*m*: sur
ges ille q*uod* calump*ia* paciebat*ur*.
fugit ad cellula*sa* machari*us*.
Affuer*it* et*ca* et illi qui e*m*
pur*ge*bat*ur*: et allig*ates* eu*m*
dicebat*ur* p*icitu*ri*ri* se*ip*so*s*: nisi
co*n*phen*isti* legib*us* tradid*it* ho*m*ida*du*am. Ille u*no* cui cr*ime* ip*m*
geb*at*: cu*m* sac*ra*metis affirma*bat*: cons*ci*en*ti* se*no* ee*sa*gn*is*
illi*us*. Et cu*m* d*ic*tab*it* ab*ut* p*te*
certame*hab*etur: i*terrog*uit*ur*
sc*u*is machari*us* ub*a* sep*ul*tus
esset q*uod* dicebatur o*cis*o*s*. **C**u*m*g

designasset ei loc*um*: t*ut* cu*m* ip*s*
sis p*eg*it ad sep*ul*ch*rum* at*q*ibi
flexis gemb*is* i*uocato*r*um*
no*n*e*re*: aut ad eos q*uod* astab*ant*.
Nec d*om*is ostend*it*: si uer*tro*
us est hic q*uod* pur*get* a*uob*is.
Et eleuata uore: exclamab*at*
no*n*e*re* def*act*u*m*. **C**u*m*pe*re* de se
p*ul*ch*ro* uocat*us* respondisset:
aut ad e*m* machari*us*. **P**fidem
x*pi* te ob*test*or: ut dicas mi*hi*
si ab isto ho*n*e*re* qui p*er* te i*m*ula*re*
o*cis*us es. **T**uc ille de se
p*ul*ch*ro* clara uoce respon*dit* dices: n*on* se e*st* ab eo iter*fact*u*m*. **E**t cu*m* ob*stup*efact*us* o*es*
decid*iss*ent*ur* i*ter*ru*m* ac pedib*us*
e*st* uolu*ent*: i*rog*are e*m* te
per*mit*: ut i*terrog*aret*ur* ill*us*
a quo e*st* o*cis*us. **T**uc u*ni*
sati*us* ait*ur*: **H**o*mo* n*on* i*terrog*
bo: suffici*at* em*us* mich*i* ut*mo*
t*es* lib*et*ur. **N**o*es* aut*em* me*us*
ut re*us* p*er*dat*ur*: fors*itan* em*us* x*pi*
get*ur* ad*huc* p*re*se*le* q*uod* mis*er*et*ur*
aget*ur* p*ri*ma*z*: et salu*abit* a*u* et*z*

Ho*mo* q*uod* t*pe* cu*m* s*ac*ro
machario q*uod* fe*ra*
v*ia* detul*isset*: t*pe*
aut*em* qui sed*m* cant*at*re*re*: n*on*
q*uod* sua s*u*t*ur* sed*ur* q*uod* alter*ius* cog*it*
ture*re* ad ali*u* fr*at*rem detul*it*
e*st*: qui i*f*irm*or* p*er* gr*ati*tu*m*
d*ie* videb*at*. **T**uc i*f*irm*us*
gr*ati*as eg*it* de*o* p*er* fr*at*ris officio:
et suscep*it* e*st*. **S**ed et i*p*rem*ich*i

lomin⁹ plus de primo qđ de
semetipso cogitās ad alii
eā p̄tulit iſir⁹ mū frēm: et
ille iterū ad alii. Et sic cū
p̄ om̄es cellulas qđ longe a
semetipis erāt p̄ herem⁹
disp̄se vna illa circulat⁹
esset: ignoratib⁹ eis qđs eā
prim⁹ misisset: ad ultim⁹
ipi⁹ defertur qui eā mise
rat. Gratulat⁹ autē sc̄ns
machari⁹ qđ tantā viderat
m̄ fratribus cōtate: tam
tag⁹ cōtinēta: ad acro
ra semetipsum spiritua
lis vite extendit extitia.

Flud etiā ad fidē cō
firmatū nobis de eo
est ab h̄is qui ex e
ius ore audierunt: qđm quo
dā tpe. nocte i sp̄cie mōa
chi demon ad ostium cellule
eius pulsauerit dices. Sur
ge abba machari et eam⁹
ad collectā: ubi fratres ad
vigilias ḡregant⁹. Sed ille
grā dei plen⁹ falli nō po
tuit: itellēxit ei diaboli
esse fallacia: et ait. O me
dix et ueritatis mince: qđ
tibi ḡsort⁹ qđ sonetatis
est cū collectā et ḡgregante
sc̄re. At ille ait. Latet et
go te o machari qđ sime no
bis nulla collecta agitur:
nulla ḡgregatio mōchop⁹.

Dēm demix et videbis ibi s
oia opa nra. Dixit autē sc̄ns
machari⁹. Impet tibi dñs r
demon imūde: et cōuersus
ad orōne pecht a dñ. ut sibi
ostendet: si hoc uer⁹ esset
qd̄ gloiat⁹ est demon. Abi⁹
ergo ad collectā ubi a fr̄b⁹
vigilie celebrabat⁹: et itez
in orōne dñm dep̄cubat⁹:
ut ei ueritatem uerbi hui⁹ ostē
det. Et ecce vidit p̄ totā ec
clesiā qđi p̄ uilos quos dā ethy
opes nigros discurre huc
atq; illuc: et uelut uolūtā
do differri. Discurrentes
aut̄ illi ethyopes pueri: su
gulis quibusq; fr̄b⁹ i orōne
positis atq; psallentib⁹ allu
debat. Et si cui de eis oclos
duob⁹ digitulis ḡp̄fissent.
stati dormitib⁹: si cui uo
m̄ os imersissent digitum
osatire en faciebat. Item
post psalmū cū ad orandū
se p̄ciissent fr̄es p̄curre
bat itez singulos: et ante
alii quidē iacente in orōe
qđi i mulierā sp̄cie uerte
bat: i an alii qđi edifican
tes aut apportantes aliq;
aut diuīsa queq; agentes x
apparebat. Et qđi demo
nes qđi ludentes formasset:
her orantes illi i cordis su
cogitatione uersabat. Ali

quātis tñ frībus ubi aliquid
 horz agere ceperissent? q̄si vio
 lenter repulsi p̄ capitati dei
 ciebātur: ita ut nec stare
 ante eos aut tñsire aude
 ret. Alijs etiā s̄ip ceruices
 et dorſa ludebat. Hec cū vi
 disset sanctus macharius
 tgemuit grauerter: et lacri
 mas p̄fundes ad dñm dix
 it. Respite dñe et ne sileas
 neq; mitigeris deus? sed ex
 urge et disp̄gantur mimi
 ci tui et fugiat a facie tua:
 qm̄ aia nra repletur illuſi
 omb? Post orōne aut exa
 minade ueritatis ḡn̄. seor
 si euocatis singulis quib?
 p̄ frībus ante quoz facie
 viderat demones diuerso
 habitu et uarijs imaginib;
 lidentes? requirebat ab e
 is si in orōne uel edificādi
 cogitationes habueint. uel
 iter agendi: uel alia diu
 sa q̄ vñciq; p̄ demones
 ymaginati viderat. Et si
 guli eoz ita cōfitebant?
 in corde suo fuisse cogitu
 tiōes: sicut ille arguebat.
 Et tūc uel intellectū est: q̄
 omes male et sup̄flue et
 uane cogitationes. que uel
 psallentib? ul' sop̄moꝝ aut
 orōni tpe vñusq; i corde
 concepit: illusionē et istiā

demonū fiāt. Nā ab hysq;
 om̄ custodin seruat i ni
 more et more dñi cor su
 u: illi tenebroſi ethyopē
 et hee quas ei imittūt co
 gitatiōes repellunt. xpo
 em̄ mens cōuicta p̄ capu
 e i tpe orōnis intenta: m
 chilmalū nilq; sup̄flui rcp̄t.

Q uida fr̄ regiunt
 abbate sysoni. q̄
 admōdi in cella
 p̄pria degē debet: cu ille
 respondes art. Comedē pa
 ne tuū cū aq; et sale: et no
 eit t̄ necessitas aliqd exco
 quedi: aut lōgius euagādi.

D icebat vñus ex p̄i
 bus: q̄r inemit hō
 multū comedens
 et esuries adhuc et atmz
 se ne satiet?: alter uero pa
 ru comedit et satiat. Q̄
 uero multū comedit et ad
 huc esuries continet se: z
 maiore mercede habet q̄
 ille q̄ pax cedit et satiat.

Q uida senex dixit. Si
 aut uenenati aia
 lia fortiores herbe
 uel pigmetu expellit: ita
 et sordidas cogitationes
 orō cū ieiuno repellit.

D ixit abbas ypc̄ti.
 Sicutū ieiuno
 corpus moachi:

anam de psumdo eleuat: et
sicut fistulas cogitationum
renum monachi. Item dicit
Sicut leo terribilis est ona-
gris: sic monachus pbatus co-
gitationibus contipiscet.

Quidam frater ipug-
nabat a spū blas-
phemie: et erubet-
cebat dicens. Et quiaq; audis-
set magnos senes pgebat
ad eos: ut illis declararet.
Et cū puerisset: mox uen-
dabatur. Cū ergo freq̄t̄
ab abbatē poemē uen-
ret: uidit eū senex cogita-
tioes habente: et sic dicit
ei. Ecce freq̄ter uenis ad
me habes cogitationes: et
sic iterū remeas tristis:
tecū illas portas. Dic er-
go michi quid habes. At il-
le ait. In blasphemia ipug-
nat me diabolus: et eru-
besco dicere. Et mox ut
aperint causam: leuore
ius ipugnatio apparuit.
Et dicit ei senex. Ne triste-
ris fili: qm̄ em̄ huc cogita-
tio ad te uenit dic. Ego
causa nō habeo? blasphe-
mia tua sit sup te satyra:
hac em̄ causa aia nō vult.
Quācūq; aut causa aia
noluerit: nō dui pmaebit.
Ecce ita fr̄ ille san⁹ discessit

Habas moyses dicit.
Phas q̄tuor res pas-
sio gigmit: p̄ habui-
dantia est et potus: p̄ sa-
cietate sop̄m: p̄ otū et iocū.
et ornatis uestib⁹ iccedēdū.

Dixit abbas motoys.
Nescit sathamas q̄
passioē seducit aia:
et ideo seminat qđē 312 am
ū suū: si mete' nescit Spar-
git aliqñ semina formicatiois.
aliqñ detractionū et ceteraz
filiter passionū: et i quam
passione uidet aiam decla-
re. hac ei m̄istrat. Nā si sciet
ad qđ p̄clus eēt aia: nō ei
duisa ul̄ uala seminaret.

Ecceter reḡsunt senē
dicēs. Cld faciat q̄
neq; sufferre cogi-
tationes. Cui senex. Ego i hac
causa nūq; ipugnat suū. Sc̄i
dalizatus ergo frater ipse
uenit ad alterz senē: et dixit
ei. Ecce qđ michi dixit senex
ille: scandalizatus suū in ipso:
qm̄ sup̄ humā naturā locu-
tus est. Dicit ei sc̄ds senex.
Nō simpliciter tibi dixit homo
ille dei huc sermonē. Vade
ergo et age p̄mā apud
ipm̄: ut dicit i tibi virtute
uerbi hui⁹. Neverso itaq; fr̄
uemit ad senē: et cepit eidī-
cere. Indulge michi abba.

qm̄ iſipient̄ egi: ut nō tibi ua
ledicere et ita egredēr. Sed
rogo te explana michi: q̄ad
modū nō es ipugnat. Dicit
ei senex. Ex q̄ fūs sū mona
chus. nō sū sacraat̄ neq̄ pāe
neq̄ aqua neq̄ sōpno: et hor
om̄ cogitatio nō me p̄misit
habere pugnā quā tu dixisti.
Et egressus ē fr̄ adiut̄ ab eo.
Irit abbas vmeria?

Dicit abbas yperius.
Susurras serpēs ad
eum: de padiso eam
eiecit. **H**uic ergo similis est
q[uod] p[re]cio suo obloqt[us]: qm[us] et au-
dientis se animam pdit: et
suam non saluat *

Duo fr̄es ad abbate
heliā uenient: ipug-
nati a cogitatioib⁹
Et vides eos senex q̄ corpori
lenti ēent: tāq̄ ad discipulū
suum s̄brides ait: **D**e fr̄ ego e-
rubesco p̄ te q̄ sic nutriti
corp⁹ tuū: cū certe p̄fitrea-
ris te moāchi. **P**allor em cū
hūilitate. et matus: decus
ē moāchi. **I**te dñeit: **M**oāch⁹
ēdes multū. et operas ml̄tū
nō sfidat: q̄ aut paululū ē.
et si pax opet sfidat: 2 vilit⁹

Quidam iuuenis **L**agat
uolebat renunciare
mundo? et frepter
est egressu cogitacdes reuo-
tabant: inoliuetes uans nego-

chs: erat em̄ diues. **D**na er
go die egressū dyaboli eū
intūdederūt: et multum
puluerē excitauerūt an̄
eū. **I**lle uéo ofestim dispoli
ans se: et iactūs uestimenta
fia currebat nudus ad mo
nasterium. **D**eclarauit autē
deus vñ sem dices. **S**urge
fuscape ad letham meū. **E**x
urgēs ergo senex: obuiavit
illi nudo. **E**t agnoscēs causa
admiratiō est: et dedit illi
habitū monachalē. **C**m̄ at
ueiebat frēs aliqui ad ipm̄
p̄quirē eū de cōditionib⁹ ua
rhs: respondit eis. **D**e i⁹ mi
tiatioē aut̄ dicebat. hunc
frēm q̄rite: quia ego ad
remittationē isti⁹ necdū p̄ci.

Quidā mōāchorū
tām euāgelī pos-
sides uēdidit illō
et esurētib⁹ dedit: dignū
mēdrie sermōez unitans
ipm ubū inquit uenidādi
qd̄ michi sp dicebat: uede q̄
possides: et da paupib⁹
Icēbat abbas pau-

Dicitur. et da paupibus
Iocbat abbas pau-
lus si aliquis res uo-
luerit monachus i cel-
la sua habe pter eas sine
qbus no pte uiue? freq[ue]nter
cogit de cella sua egredi:
et ita a deone decipit. Hic
aut ipse paulus i una qdra

gesma cū uno sextu mō len-
ticele et puulo aque uasa-
lo pdurauit: et una matta
fictis. eāde texebat: et texe-
bat: ne tūmō foras exiret.

Habas agathon dis-
pensabat semetipz:
et i oibis cū dis-
cretiōē pollebat rā i ope-
manū suarū q̄ uestimēto
Calibus autē uestib⁹ ute-
bat: ut nec satis bona nec
minis mala cuiq̄ apparent.

Dicit qdā senex Ira-
phas q̄tuor res ex-
urgit. p̄cipita-
rem auantie dandi et ac-
piendi: et si q̄s p̄mā sente-
tiā amās. ut nec satis ma-
la cuiq̄ appareat defēdat:
et si quis se vult esse hono-
ribus dignū: et si q̄s doc-
tore se esse uelit plus oib⁹
sapientē spernū. Ira etiā
p̄ hoc q̄tuor hūanos sens⁹
obscurat. Si odio habuerit
hō p̄mū suū aut p̄ mīhi
lo duxerit: aut si illi uideat:
aut detinuerit. Passiois at
hui⁹ stributio: q̄tuor mo-
dos habet. p̄mū ex cor-
de: scdm ex facie: tertū ex
facto: q̄rtū ligua. Si ergo
potuerit q̄s ita portae ma-
liū ut nō igrediat̄ m̄ cor:;
nō puenit usq; ad facie. Si

autē ueneit in facie: custodi-
at lignā ne loquatur illud.
Cos si locut⁹ fuerit: ul̄ h̄ cus-
todiat ne reddit in frō: s̄
mor incidat. Tres em̄ ḡdus
st̄ hom̄ in passiōē ire. Nā
qui uolūtarie nō nocet: aut
mūtriat: et pat̄ p̄xio suo:
hic scdm nām xp̄i est. Cui
autē nec ledit nec ledi vult.
hic scdm natūm adā est. Q̄
uero nocet aut h̄uriatur?
calūpmā īgeit aut usurns ex-
git: hic scdm d̄abolū est.

Quidā frater dū abal-
tero h̄uriaret: ue-
nit et nūc uant sem
Cui ille respondit. Satisfac
cogitationi tue: qm̄ fr̄ non
vult te h̄uriari s̄ p̄mū tua
Nā r̄ d̄i temptationē que tibi
contigit p̄ hoīem. ne argua-
eū: nisi tūmō dic. q̄ p̄pter
p̄mā mea atingūt mīchi her-

Dicebat fr̄ p̄terabbas
poemen. Malitia
tua nūq̄ te exsupe-
ret. Nā si q̄s tibi malū fecerit:
tu illi bonū redde: ut p̄ bom-
tate vīcas maliciam.

Quidā frater q̄tū pl̄
eū aliq̄s h̄uriabat
aut irridebat: tāto
magis ille currebat clamā-
do dices. Si st̄ qui nobis oc-
casione p̄bent ad p̄fectū nos

trū. Qui autē beatificat nō:
conturbat mias nrās. Scptū
est em̄: qm̄ h̄j qui beatificat
nos: m̄i dec̄r̄iunt nos.

Alter senex si q̄s detraxiſſ
ei. ille festiūbat si vicin' ei eāt:
p̄ serp̄su bene illū remunerāe
Cod si longius māebat:
tūsimitebat ei munera.

Fater quidā iterro
gabat abbate p̄sonū
dices. Si latrones
mut barbari sup me irruerit
omide' me uolentes? et ego si
pnale' potuēo iubes ut occidi
eos. Cuille respondit. Ne fa
cas om̄o: sed totū te deo co
mitte. Qdqd em̄ tibi adūsum
contigerit: pfitere ut h̄tibi
pter tua euēat p̄ta. Dine ei
dispēsatiō totū debes as̄c'be

Erat qdā magnū hē
mita i monte qui
dicitur athlibeus;
et uenerūt sup eū latronē
Cū aut ille uociferaret ut
de vicinis locis cōuenirent
fratres? illi cōfluētes cōpre
henderūt eos: quos tūsimis
sos in cūitate iudex misit
in carcere. frēs ergo illi
mesti facti sūt q ppter ipos
latrones traditi essent iudi
ci: et uementes ad abbate
poemene mūtauerūt ei fīm
Qui rescp̄sit ad hēmitam

Dicitur quod latrones
inveniuntur super eum latrones
cum autem ille vociferaretur ut
de vicinis locis conuenirent
fratres? illi affluentes compre-
henderunt eos: quos transmis-
sos in curia iudicium miserit
in carcere. fr̄es ergo illi
miseri facti sunt quod propter ipsos
latrones traditi essent iudi-
ci: et uementes ad abbatem
poenitentia uinciauerunt ei scilicet
Onius respexit ad hemitam

Dicens. **N**emisce primā pdi-
tiōēm. unde facta est: et vi-
debis scđam pditioēz. **N**isi
em̄ pditus fuisse ab iteri
oribus tuis: scđm pditioēz
tuā nūq; ppetrasses. **C**uiē
ille sermonē cū audiret cō-
pūctus est: et in omnī regi-
one noīatus? ac p multū
tempis de cella sua non
exiēs. surrexit statim et ie-
nit i cūuitatē: et exentiens
latrones de carce publice li-
bernauit eos a tormentis.

Quidā fr̄ reḡsūnt se
nem dices. dīc m̄
p̄ rem vna quā
custodīā: et saluer p̄ ipaz.
l̄ndit ei senex. Si potueis
mūrīā 2 affia cuiusq; et
portae et tacere: magna
ēh̄ res sup alia mandata.

Habas motus aliqui
edificauit sibi cellu-
lā in loco q̄ dicitur
eracleona. Et dū ibi a mul-
tis molestaretur alterum
locū igrēssus est: et siliter
etiam ibi construxit habita-
culū. Sed p̄ insidias dia-
bohi quidā fr̄ muent̄ est
illuc: qui p̄ iudicā sp̄ wam
cū eo haberet. P̄ter quod
surrexit inde et ad p̄prum
regressus est viciū: et fecit
sibi illuc cellulā et reclusit

semetipm in ea. Post tēpūs
autē aliquātū s̄gregati se
senes de illo loco unde egs
sus est. deducētes secū eā
illū frēm cū quo habueat
litem: q̄ten⁹ rogarēt eū
ut rediret in spelūcū sua.
Postq̄ uero in vicinū locū
uenerūt tā melotes suas
q̄ illū frēm ibide delique
rūt? ip̄i aut̄ pfecti s̄t ad
senē. et pulsantib⁹ illis ap
ta fenestra resperit eos
et agnouit: dicitq̄ eis. Vbi
st̄ melotes v̄re? At illi res
pondērūt. Ecce hic i viam
st̄: una cū illo frē q̄ tecū
nū habebat. Hoc postq̄ se
nex audiuit et illos agnou
uit: p̄ gaudio ostiū p̄ qd̄
egressus fūcāt secure con
fregit. Et egressis cucur
rit usq; ad locū ubi eāt il
le frater? et prior ip̄e pei
tentia agē apud eū cepti:
et applexat⁹ est illū. Et m
troduxit illū in cellā suā
et p̄ tres dies uiuunt⁹ est
cū eis: q̄ nūq̄ habebat co
suetudinē ut ieiunū solueret. S
rexq; postea: et pfect⁹ eū illū

Quidā fr̄ regnuit ab
bate poemē dices
Qd facia p̄z: qm
conturbor a tristia: dīat
ei senex. Nemine p̄ nichilo

aspicias: nullū odepnes. nu
li det̄ has? et dubit ē ds req̄e:
et eit sessio tua sine p̄batione
Drebāt abbas poemē
de abbate psidoro:
q̄ solus ille se agno
uisset. Nā quonies illi cog
itatio sua dicebat q̄ magn⁹
es: tūc ip̄e respondebat ad
se. Nūq̄ talis sū q̄lis atho
nius. aut abbas pamborū
reliqui fr̄es qui deo placu
erūt. Quonies ergo hoc
cogitabat: requiescebat.
Enī uero demon turbans
eū suggerēbat ei despaciōez
et penas dices. qm post h̄
dia i tormentū itur⁹ es: dice
bat iter⁹ ip̄e. Christus ego i tor
mentū mittar: tū uos sbt⁹ me

Habati quoq; Iuemo
moysi fr̄egpter ap
paruerūt deones:
maledicentes ei ac dicentes.
Erasisti nos moyses et nichil
tibi possim⁹ dice: qm qua
cīes te p̄ despaciōez humiliā
uoluēm⁹ exaltaris: q̄iens
aut̄ te exaltue cupim⁹ ita
te humiliās: ut nullus de no
bis audeat ad te accedere
Odm quidā fr̄ abba
tem sysonū fr̄egpter
tali sermōe require
ret dicens. quid faciam p̄z
q̄ recidi: ille r̄ndit. Surge

m̄quit. Illo uero et se surrexisse et iterum readiisse p̄fesso: res pondit et iterum adhuc surge. Cū aut̄ frater se freq̄pter surrexisse et freq̄pter se readiisse narraret: eodē senex uteretur sermōne dices. Ne desistas surgendo. Cui fr̄. aut̄ usq̄quo possū p̄z surge ex plāna. Senex dixit. Dsq̄q̄ aut̄ in bono ope aut̄ malo p̄seuerabat̄ poemē: si melius est remotus an cū alijs manere. H̄ndit senex. Homo si sc̄pm reprehendit: ubiq̄ p̄t p̄sistit. Si aut̄ se magnificat: nūc stat. Si q̄q̄ ē boni fecerit hō negrūtet i eo: q̄ mox pdit.

Fter frater requiuit senē achillem dices. Cui sedes in cella patior accidit. Cui senex aut̄ Q̄a necdū vidisti fili regē quā sp̄am: neq̄ tormenta q̄ tñem. Si em̄ ea diligēt̄ sp̄ices: et si uerimb̄ plena ēet cella tua usq; ad collū: tu tū in ip̄is iacēs sine accidit. Quidā fr̄ cū expertisset sermōne ab abbe moyse: dicit ei senex. Vade et sede i cella tua. Cella aut̄ tua de oīb̄ te p̄t istruē: si ibi p̄māseis. Dicū em̄ p̄scis ex aqua eductus st̄ti morit̄: ita et mōcthus perit si foīs cellā suā m̄done. **F**rat̄ aliquis uoluit abbem requiuit an thomū dices. Qd̄ obseruando dō placebo: h̄ndit

senex. Qd̄ demando tibi cuius todi. Quocūq; uadis dēū habe p̄ oculis tuis: et qdā op̄is exerces sume tibi ex diuinis scripturis exēpla: et in quo cūq; loco sedēris nō m̄de citius moueals: s̄ paget i eodē loco p̄sistit. Item in custodīes: salutē efficiet̄. Requisuit quidā fr̄ ab p̄seuerabat̄ poemē: si melius est remotus an cū alijs manere. H̄ndit senex. Homo si sc̄pm reprehendit: ubiq̄ p̄t p̄sistit. Si aut̄ se magnificat: nūc stat. Si q̄q̄ ē boni fecerit hō negrūtet i eo: q̄ mox pdit. Rem̄ aliqui ad abbem illud rem̄ zenonē i Syria aliquis frater egyptius: et cepit p̄ prias cogitationes acusae corā sene. Ille aut̄ audies ammirati dixit. Egip̄ch virtutes quas habent celant et via q̄ nō habet māfes tūt̄: s̄ri aut̄ et greci virtutes quas habet p̄dicat̄: et via q̄ habet abscondit̄. Senex quidā dixit. Qui ab hōibus aplī h̄orat̄ aut̄ laudatur: nō p̄iuū aut̄ dāp nū patit̄. Qui aut̄ penit̄ ab hōibus nō h̄oratur: de sup̄ gloriā a deo acipiēt̄. Item dixit. s̄ie nō p̄t ut si mul̄ herba nascit̄ et semē:

Ita impossibile est ut laudem
et gloriam sciarum habete.
Similiter et fructum facia-
mus celeste. Item dixit. Si
cū thesaurus manifestus
minuit: ita virtus depellit
publicam. Nā sicut cera
a facie ignis soluit: ita et
mā plaudit perit. resoluta
ab intentione sua. Itē dixit
Quā cogitatio uae glorie
uel supbie te ipugnat: p-
scrutatē temp̄ si oīa māda-
ta dei seruasti: si h̄micos
tuos diligis: si gauides in
gloria h̄mici tui et trista-
ris in deieratione eius: et si a-
pud te habes qm̄ seruus in
utilis es. et oībus hoībus
plus peccas: et neq; tu tu
aliquid grande sapias tñq;
aliquid feceris: sc̄ies q̄ elata co-
gitatio oīa illa bona dissolu-

Quidā senex eat i seco-
ribus h̄emi p̄tibus: et sede-
bat quiesces in speluncā.
Unus autē secularis religi-
osus instrabat ei. Conti-
git uero ut filius sciaris il-
luis iſirmaet. Multis er-
go p̄ibus postulabat se-
nem ut ueniret in domū
sua: et faciat orationem pro
iſum. Et surgens senex a-
bulabat cū eo. Ille autē p-
cessit eū: et īgressus domū

sua dixit. Demite in octoſu
anachorite. Quos cū senex
vidisset delonge egressos
cū lāpadib;. sensit q̄ ad seue
mirat: et statim despolicat se
uestimentū sua misit se ī flu-
men: et cepit se lauacū ſtatis
nudus. Ille autē qui mīstra-
bat ei. videt hoc erubuit: et
rogauit hoīes dices. Neua-
timini: senex em̄ noster ſen-
ſū p̄didit. Demes autē ad
ſenem dirit ei. Abba qd̄ hoc
fecisti? Omnes em̄ qui te vi-
derunt: dixerunt q̄ de omnium
habet ſenex. Cui ille r̄ndit:
et ego uolebam hoc audire.

Dicit abbas mothod
Certo plus homox
deo p̄ximauerit:
tanto ſe p̄tore videbit. Iſa-
ias em̄ p̄phā dñm videns:
miserū ſe et idignū uocauit.
Nos ergo nō ſim̄ hic ſine ſol-
licitudine: dicit em̄ ſcriptura.
Et qui ſtat videat ne cedat
In certo ergo nauigam̄
i hoc mundo. Et nos quide
quasi in tranquillo nauigam̄
re mari videm̄: ſecularis
uō q̄ſi in p̄iculosis locis. Nos
q̄ſi in die nauigamus
ſole iuſticie illustrati: illi uō
in ignorātia tāq; p noctem
Sed freq̄ter attingit ut ſe-
cularis in tenebroſa nocte

nauigias. vigilas autem et clausas. propter nauem saluet: nos vero dum in tempore nauigiamur: sepius ex ipsa secuitate negligimus et periremus: humiliatis gubernaculum negligentes. Sicut enim impossibile est nauem firmam fieri sine clavio: ita impossibile est aliquem sine humilitate salvare.

Ex primis quodam dicebat. Omnis labor sine humilitate vanus est. Humilitas vero paupertatis est caritatis. Sicut iohannes erat pauper ihu omnes trahens ad eum vita et humilitas omnes trahit ad caritatem ad ipsum deum: quia caritas est deus.

Tempore quodam abbas macharius dum ad montem misericordie ascendet: discipulo suo ut pax ipsius predederet iperavit. Quia cum ante illum patiret obviamvit ei quidam sacerdos dolorum cursu concito uenies: et lignum grande portans. Cui pater clarus ait. Quo curris demone? At ille uult. tuus enim plagi affectat: ut examine pene relinqueret. Et reliquo eo: sacerdos dolorum iterum currebat progressusque pax: obviamvit bodo machaio. Qui ait ad eum. Salueris laboator filius.

Atille admiratus vidit. Quid in me bonum sperasti? ut ita me salutares? Cui responderunt. Non vidi te laborante: et curris ignoranter. Cui sacerdos dixit. Et ego ex salutatione tua compunctus: magni dei seruum te esse cognoui. Nam alter nescio quid miserabilis monachus occurvens michi mirrias fecit: sed ego illi plagas propter verbis iposui. Tunc tenes pedes. sancti macharij: proclamabat dicens. Nisi monachus me feceris non desista. Progressusque piter: venerunt ad locum in quo cesus frater iacebat.

Cuicem utriusque tollentes quam credere non poterant: malius et ecclesia perulerunt. Cum autem ceteri fratres uidissent sacerdotem illum cum bodo machaio comitante: stupefacti monachum eum cum admiratione percibunt: ac multi propter illum ex paginis fricti sunt christiani. Dicebat ergo abbas macharius: quod sermo superbus et malus. etiam bonos viros convertit ad malum: sermo uero humanus etiam malos uitit in melius.

Beatuissimus anthomus dicit. Numquid bonus est etiam si bonus esse desi derit. nisi dominus habitauerit

m ipso: q̄ nemo bon⁹ misi so
lus deus. Optet aut̄ ut nos
ip̄os sp̄ icūsem⁹. Cū em̄ se
q̄sq; reprehendit: m̄ cedem
ppria nō amittit. Idem b̄tūs
anthoni⁹ retulit se vidisse
om̄es laq̄os n̄mici: sup̄ vni
uersam terrā explicatos.
Et cū suspīrās dixisset: quid
hos poterit euadē: uocem
ad se dicente audiuit. Nulli
tas sola p̄transit anthoni⁹:
quam nullo modo ualent
contingere demones.

Ant̄ anthoni⁹ cū in
cella ppria oraret:
uenit ad eū uox
dicens. Anthoni⁹ necdū ad
mensurā coriarū isti⁹ q̄ in
alexandria ē uenisti. Quo
audito senex cosurgēs ma
ne: arrepto baculo festim⁹
uenit ad alexandriā. Cūq;
ad designatū hōiem fuisse
ingressus: ille viso tanto
viro obstupuit. Cui senex
dixit. Prefer mich opera
tua: q̄a poterea de deserto
veni. Qui respondit. Nes
cio me aliquā boni aliqd
petrasse. Unde et ex cubi
li mane cosurgēs ip̄o. an
teq; in opa mea residēa
dico: ut dīs hec ciuitas a
minore usq; ad maiorem
ingrediar in regnū dei.

pter iusticias suas: ego at̄
solus ppter p̄tū mea pena
ingrediar sempitnā. Quid
verbū anteq; q̄estū sero ex
cordis mei recenseo uitate.
Hoc audiēs b̄tūs anthoni⁹
r̄ndit ei. Fili sic esto ut bo
nus artifex sedēs in domo
tua: cū requie regnū dei
adeptus es. Ego aut̄ s̄me
discretiōe dē temp⁹ meū i
solitudine iūsatus: necdū
vbi tui assūpsi mensurae.

Quidā frat̄ req̄sunt
abbatē poemē
dices. Qd̄ ē pater
qd̄ aplis dicit oīa munda
mūdis. At ille dixit. Si q̄s
ad h̄ic sermonē potuerit p̄
uenire ut eū intelligat: in
debit se minore esse totius
creature. Cui frater. Et q̄
modo possū minore vide
eo me qui homicida ē. Br̄
dit senex. Si potuerit homo ad
h̄ic sermonē ^{apl}uenire: et
videtur hōiem qui forte oc
cidet alii: dicit in semet
ip̄o. Iste quidē hoc solū p̄tm̄
fecit: ego at̄ dī hora homi
cidū imitto: meipm̄ m̄ter
ficiēs. Et cū finiter requirēt:
quō hoc posset fieri: r̄ndit.
Hec sola ē hōis iustia: ut
seipm̄ reprehendat. Tūc enī
iustū ē: cū p̄tā sua idēpnat.

Dum sederet qđā frēs
xpe abbate poemē
nen: vñ alterū lau
dauit quēdā frēm dices. Bo
nus ē ille frater: qm̄ mala
horret. Cui senex ait. Et
qd̄ ē mala horre. It ille nes
cēs qd̄ respondet: petebat
dices. Dic m abba. qd̄ ē ma
la horre. Cui senex ait. Ille
horret mala. q sua p̄ca p̄pa
horret: et oēm frēm suū be
atificat et diligit.

Hibatē poemēnen fe
qđā req̄sunt dicens.
Quō p̄t homo vitare ne lo
quat malū de primo suo?
R̄ndit senex. Ego et prim
due sum⁹ ymagines: cū ex
go meā ymaginē p̄spexo
et reprehēdero me: iuenit
ymago fr̄is mei venerablis
apud me. Qn̄ aut̄ meā lau
dauero: tūc fr̄is mei ymagi
nē prava respicio. Tunc
ergo de alio nō detracto: si
semp meipm reprehēdero.

Dixit abbas yperici
dus. Melius ē come
dē carnes et bibē
vinū: q̄ comedē in vitupa
cōe carnes frēm. Sicut enī
susurra s̄erpēs euā de pa
diso extussit: sic q̄ frēs suo
detrahit: nō solū suā. S̄ au
dientis animam pdit.

Solebat dicē abbas io
hānes. Quā sarcina dimi
sim⁹. id est nos metrōs re
phendē: et graue portare
elegim⁹. id ē ut nos iusti
fitem⁹ et alios idēpnem⁹.
Pē memorie theophil⁹
allexadrin⁹ ep̄s venit ali
qñ ad montē nitrie: et ve
nit ad eū abbas motis il
lius: et dixit ad eū ep̄us.
Qd̄ aplius iuenisti i via
ista patee? Et r̄ndit ei se
nex. Culpare et reprehēde
meipm sine cessacō. Et
dixit ei ep̄s. Nō est alia
via requiredi: nisi her.

Contigit fr̄i tūda
culpa in cenobio.
Et dū a cētis icre
pavet: ad bēm pfec⁹ ē an
thoniū. Et insecuriſut eū
frēs: voletes q̄ eū redutē
reperit culpas expravare
ei. Ille vō se facisse culpā
denegauit. Inuenit ē aut̄
ibi abbas paſnūtus cui
cognomē erat cesalus: q̄
tale retulit audita frēm in
agrefacōe pabolā. Vidi in
quit in ripa flūis hoīem
usq̄ ad genua dimersum.
Venientes aut̄ quida ut eū
manu porrecta extheret:
usq̄ ad collū dimiserunt.
Tūc btūs anthoniū de

beato paschacio dixit. Ecce ho
qui p̄t nūas ex vitate salua
re. Quo frēs illius sermōe
xp̄icū agentes penitēciā: e
um q̄ discesserat ad cenobi
ū reuocauerūt. Dicebat
quidā senex. Si videris ali
quē peccātē ne mittas cul
pā m̄ eū: h̄ in illū q̄ impug
nat eū dices. Ve michi q̄a
iste noles vīct̄a est: sic + ego.
Et plāte et iquire dei sola
cū: quia om̄es decipimur.

Quidā thymotheus ana
chorita negligētē aliquē
frēm audiēs. interrogāte ip
suis abbate qd illi faceret.
dedit filiū: ut eū expellēt
de cenobio. Cū ergo ille ex
pulsus fuisset. statī tēpta
no venit sup thymotheū.
Et cū ploraret in aspectu
dei et dicēt. peccavi misē
rē mei. hoc dices. Thimo
thee ideo tibi hec causa ve
nit: q̄a frēm tuū m̄ tpe tē
tacis desperist.

Senex quidā dix:
Si q̄s fr̄i suo iux
eat causa. et hic
cū timore dei et cū hūilita
te sine ppter deū egreditur?
Xpellit frēm obedire et fa
cē qd iūctū ē. Si at ubere
quis cupies non scđm dei ti
more h̄ ex auctoritate ppa

' uēit ad eū

Nota

fratri suo voluit īperare: vi
det deus abscondita cordis?
et nō illū pmittit ut audiat
qd illi p̄ceptū est: q̄a mani
festū est opus dei qd fit p̄pt
deū. et manifesta ē auctori
tas hoīs. Nuecūq̄ enī ex de
o sūt. a principio humilitatem
habet: que at ex auctorita
te et iracūdia v̄l turbatōe.
ex īmito sūt. **Q**uidā ex
senibz de sc̄thi discipulū
sūi trāsmisit m̄ egyptū ut
ei camelū deducēt: q̄tenus
sportellas q̄s fecerat porta
ret ī egyptū. Cū at deducēt
camelū: alter senex obiūs
ei venit et dicit illi. Si sisē
frat̄ qn̄ ibas ī egyptū: diris
sē tibi ut et michi alter ca
melū adduces. Qd cū ille
frat̄ p̄prio abbati dixisset:
p̄ nimia caritate dicit ei se
nex. Vade fili et duc ei ca
melū illū dices. Quia nec
dū pati sum xp̄le necessita
tē tua. et vade cū ip̄o usq̄
m̄ egyptū? et iterū reduit no
bis camelū: ut et nrā vasa
portem. Cū ergo hoc feci
set frater. uit ad illū alii
senē dices. abba pambō di
cit: quia nos necdū parati
sum. tolle et xp̄le necessitatē
tuā. Carrignuit ergo senex
camelū: et uit ī egyptum.

Cū autē discarrigasset: iterū
 ille frater reducebat camelū
 et dixit. Ora p me pater.
Cū senex requisisset quo
 pgeret: m̄dit. In syr̄chim
 vado: ut et nras sp̄tellaſ
 huc affera. Qd cū audisset
 senex: ap̄tus cepit peni
 te lacrimans et dicens. Indul
 gete m dilāſſimi: qm cari
 tas v̄a fructū meu abstul.
Hbbas agathon veit
 i ciuitate ut ope
 sua v̄ederet: et i
 uenit quēdā pegrinū iacte
 tē in angiportu infirmū:
 nullū habentē qui ei curā
 adhibet. Et pmanit ibi se
 ner et duxit eū in quādā
 cellā: et ex ope manū su
 arū p̄stabat infirmo illi ob
 sequiū. Pm̄nit at ibi mēsi
 bus q̄tuor donec sanaret i
 firmū: et sic ad cellā suam
 regressa ē. **Q**uidā senex
 magni dixit discipulo suo
 infirmati. Ne tristeris ex
 infirmitate ol' plaga corpo
 ris. Sūma s̄i religio ē: ut nō
 de infirmitate quis gen̄s
 deo agat. Si ferrū es. eru
 gine p ignē amittis: si vō
 aurū es. p ignē pbatus a
 magnus ad maiora p̄cdis.
 Ne anxieris ergo frater:
 si dñs te vult i corpe tor

queri. Tu quis es q̄ moleste
 feras? Sustine ergo et roga
 eū: ut q ipse vult illa cedat.
Quidā ex p̄b̄de ali
 quo referebat ep̄o?
 eo q̄ audisset duos
 ex plebe sua viros nimie i
 pudicacē adulteros: roga
 uit ergo deū ut si ita esset
 agnoscet. Cū vō post obla
 tione ſecratū vniſq̄q; ad
 coionē accedet: p singulorū
 facies intelligebat et aīas.
 Dicorū aut facies nigras m
 spiciebat ut carbōne. et o
 culos sanguine repletos: ali
 os vō videbat clara facie p
 vestib; albis m̄ditos. Cū
 at corp̄ dñi ſuſcepſer̄: ni
 quorūdā vultib; lumē m q̄
 vndā flāma videbat. Ut
 at agnoscet de illis quorū
 cūmina audiēt coionē ill'
 porrexit: et vidit vñū ex
 hijs clara facie et honora
 bili albisq; vestib; cūdatū:
 alterz nigru et horribili vol
 tu. Et postij diuini miste
 rij grām ſuſcepērū: illum
 vis quedā illuſteauit: illum
 vō alii q̄ flāma ſuccēdeb̄.
 Orauit ergo ep̄s de ſigul
 q̄ ei ostēta fuerant edoceri.
 Iſtans at angel dñi: dixit
 ad eū. Qia q̄ de ip̄is vidiſti.
 vera ſūt. Sz ille vñ adhuc

in sordibz suis pmanet et
i volūtate peccāti: ideo il
lū nigra facie flāma succē
di vidisti. Ille vō alter. filis
illi quidē erat sicut audie
ras: h illū clara facie illus
trati vidisti? quia recorda
tus horū q̄ p̄mis fecit. et re
nūcias opibz malis cū lac
mis et ḡemutibz dei miseri
cordiā postulabat: pmit
tes ut si p̄tēta illi fuisse
p̄ca dimissa. ultarius ade
adē nō rediret. Et ideo p
oribz om̄ibus deletis: ad e
hāc quā vidisti grām per
uenit. Cū at ep̄us de gracia
dei miraret. eo q̄ nō solū
de tormentis liberauit. sed
tūto ecclā honore decorauit:
r̄ndens angelus dixit. Bene
miraris: homo enī es. Nam
dns nr̄ ac vester nataliter
bon̄ est: et hoībus cessanti
bus de p̄cas penitētibz se p
ofessionē nō solū tormenta
dimittit sed et honore effi
cit dignos. Sic enī deus
dilexit mūndū: ut unigē
tū suū p̄ p̄toribz destina
ret: et p̄ ip̄is daret ad e
mortē. Qui ergo dū nūni
ci eiēt mori p̄ ip̄is ele
git: tāto magis q̄n illi xp̄i
fūt. Hoc ergo scias quia
nullū p̄tēm hūanū bōtitatē

¶ in t̄p̄is vite hoīem

dei vīat: si t̄mmodo p̄ pen
tētā ea vnuisq̄s q̄ prius
p̄fecerat aboleuit mala.
Misericors enī deus et inf
mitatē hūani generis sit
et fortitudinē passionū: et
daboli vītē vel maliciam.
Et cādētibz quidē hoībz m
p̄tā tanq̄ filiis indulges sus
tinet emēdationē: penitētibz
vō tanq̄ languidis xp̄atit:
et mox soluēs p̄tā eoz. ius
torū illis ecclā p̄mia t̄buit.
Iudicēs hec eps miratis est
numis: et glorificabat deū.
Req̄situs quidā ex p̄ribz
si p̄fectū bonū eēt egestas:
vñdit. M̄agna ē res peni
ria: nā qui eā sustinet vo
lūtare. tribulacōem quidē
habet carnis: nū vō sue in
ueniet regēm. Quidā fr̄
req̄sunt senē dices. Si mich
paucos nūmos debet finit
aliquis: iubes ut repetam
eos? Cui senex ait. Semel
t̄mmodo dic illi cū hūilita
te. At ille dixit. Qd si selē
direor nichil m̄ dedecit: qd
faciā: Tūc senex ait. Ulte
rius ei nichil dicas. At ille
dixit. Et qd faciā q̄a non
possū vītē cogitationē me
ā: nisi illi fuero ip̄ortun⁹:
Cui senex. Omitte cogita
tione tua crepare: t̄mmod

frēm tuū ne artistes: q̄a mo
nachus es. Erat quidā
requisiuit senē dices. Quō
pt̄ hūilitate aū adopisci?
Ille respōdit. Si sua cīmodo
et no altius mala videret.
Dicebat aut̄. q̄a pfectio hōi
nis hūilitas ē. Quidāqz
enī se homo deposuerit in
hūilitate: tantū puehitur
i honore. Sicut enī supbia
si ascēderit in celū. usq; ad
inferos deducit: ita hūilitas
si descendērīt usq; ad ifernū:
tūc exaltabit usq; ad celos.

Habbas macharius
dū abularet i hē
mū? hōiem quēda
mortuā pñū in terra uenit
iacētem: et posito baculo
sup eū ait. In nōie ihū xp̄i
surge. Statig q̄ iacebat mor
tuus surrexit. et iactabat se
ad pedes sc̄i macharij: et
cepit p̄clamare q̄admodū
ducebat ab angelis satra
ne ad locū tormentorū: et i
pter petiōnē eius fuisse
ab ethyopibz dimissū. Quē
tū interrogaret macharius
in quo loco fuissest destinato:
ille alcius igemisces ait. Qn̄
tū distat celū a terra: tātū
ignis ē altus in quo medio
erā missus. Njs senex audi
tis: lacrimas effudit dicens.

De hōi illi: q̄ mandata dei tūs
gressa est. Cūs anchonius
dicebat. Si possit fieri. q̄ntos
passus abulat monachus. v̄l
q̄t calices aque bibat i cella
sua debet senioribz declarare:
ut nō iudicetur in eis.

Abbas poemē dixit. In
nullo oīo sic gaudet umor:
quō in illo qui nō vult cogi
tationes suas manifestare.

Quidā fr̄ dixit ad se
nem. Ecce abba fr̄
quent interrogō sem
ores p̄s ut dicāt nichil cō
monitionē p̄ salutē aīe mee:
et q̄q̄d dixerit in nichil ex
ipsis retineo. Erat seni duo
vasa vacua. Et dicit ei senex.
Vade et affer vnu ex illis va
sis: et mitte aquā et laua il
lid et effunde: et pone illud
nitudū in locū suū. Feat ergo
frat̄ ita semel et bis: et dic
ei senex. Vtraz vasa simili
affer. Et cū attulisset dicit ei
senex. Quale ē ex utrisq; mū
dū. Fndit frater. Vbi aquā
misi et laui. Tūc dicit ei.
Sic ē et aīa fili. q̄ frequet'
audit vba dei. Cr̄ius nichil
retineat ex hys q̄ interrogat.
tū plus mūdat q̄ illa q̄ nō
requirit. Dixit quidā senex.
Cū opa bona exercet mo
nachij: venies dyabolū locū

m eo nō muenit: et statim
discedit. Si at malū opus
erit i venies frequet sp̄s
dei et vides malū op̄ nō
accedit ad eū s̄ recedit. si
tū ex corde toto iterū regis-
tus fuit. cito reuertetur.

Senex quidā dixit. Usq;
tūc monachus laborare de-
bet: usq;quo possident xpm
Qui at illū semel adepti
fūrū: iā non laborat. Pmū-
tit tū dñs laborare electos
suos: ut remeorient tūla-
tionū labores unde semet
ip̄os custodiāt: timetes ne
tantos labores amittant.

Nā et filios isrl ideo deus
p desertū q̄dragū anis at-
tendit: ut remeoratis tri-
bulacibz nō rediret retrū.

Frater qdā regisunt senē
dices. Putas abba agnoscit
scī viri qn̄ venit i eis gracia
dei? Brndit senex. Nō sp̄
agnoscit. Nā cuiusdā m̄g-
ni senis discipulū cū peccas-
set in aliq̄ re: iatus senex
dixit ei cū clamore. Vade
et morere. Et statū ille cecidit:
et defunctus est. Cūq̄ senex in-
disceb̄ eū mortuū: timor in-
gens uenit sup̄ eū: et cū hu-
militate grauit deū rogans
et dices. Dñe ihu xp̄e re-
susciata illū: et iā ultimus

sine sideratore tale sermone
nō loquar. Et cū hec dixisse:
stati surberit discipulū eius.

Quidā senex dixit. Si quis
tecū aut de scripturis aut de
quacūq; causa locutus fūt:
ne stendas cū eo? s̄ si bene
dicit senti ei: si vō male.
dic ei. Tu scias quo loq̄is.
Hoc enī obseruās. et i hū-
litate sp̄ agnoscis: et req̄em
possidebis. Nā si p̄stite-
ris attendēdo et vis defen-
de sermonē tuū: nascit inde
scandalū. De q̄tuq̄ ergo
causa obseruaueris itēti-
nes: nullo mō req̄em possi-
debis. **Q**uidā frat̄ regi
sunt senē dices. Usq;quo
seruadū est siletū pater?
Brndit senex. Usq;quo int-
rogeris. In oī loco si tacitū
fueris: requie possidebis.

Dicebat qdā senex. Sicut
apis vadit et mel op̄at:
ita et monachū quocūq; p̄-
git. si p̄t opus dei pr̄erit:
dulcedinē bonoz opm pt
p̄ficē. **A**bbas motus ve-
nit aliq̄ de loco q̄ vocat̄
ragithā in pribz gebalois.
Erat at cū eo etiā discipulū
eius. Vides at illū eps̄ lo-
ci ip̄ius: tenes eū iūitum
p̄b̄m fecit. Et dū p̄t amo-
rare: dicit ei eps̄. Indige

michi abba. scio enī qā hāc
 causā nolebas. Hā te ego
 benedicti desideras hoc p̄
 sup̄si. Cui senex dixit. In
 hoc nūc laboro. qā diuidi
 ab eo q̄ mecum est nō possū.
 et solus nō sufficio orōnes
 meas iplere. Dicat ei ep̄s.
Si sis eū dignū: ordino e
 go illū. Rendit abbas mo
 tues. Si quidē sit dignus
 nescio: vñū at scio. meliore
 illū ēē me. Ordinavit at
 et illū. Utq; tñ ita p̄tñ
 erūt usq; ad finē suū. ut
 ad altare qñtū ad oblatio
 nē sacerdā nūq; accede
 ret. Unde dicebat senex:
Cōfido i deo meo: nō ha
 beo grāde iudicū p̄t or
 dinationē hāc. qā oblatio
 nē nō p̄sup̄si offerte. Nam
 ordinatio h̄ec illorū ē q̄ sine
 culpa sūt: ego at bene me
 agnoscō. Rerat quidā btm
 machariū postulabat ut ei
 sermonē dicēt: p̄t q̄ē possi
 saluari. Cui senex ait. Opor
 tet te fugē hoīes et sedē in
 cella: et p̄t p̄tis iugit lame
 turi: et qđ sup̄ oēs vtutes
 ē tā līgūa cohē q̄ vētre.
Qū beatū arseniū vel
 let theophil archi
 ep̄s vidē: misit ad
 eū mūciū. At ille remāda
 uit ei dices. Si solū venēis
 apparebo tibi: si at cū plu

vibz: ultra hic nō sedebit arse
 niū. Qđ cū audiss ep̄s cep
 tū iter distulit: ne p̄t se hē
 mita discedēt deloco. H̄e dū
 quidā fr̄s ex thebāda linū
 p̄gent iparare: dixerūt ad
 iūce. P̄ hāc occasiōne beatū
 videar arseniū. Cūq; ad spe
 lūcā ei⁹ puenisset: nūc iauit
 ei discipul⁹ eis daniel. Cui il
 le ait. Vade fili et suscep̄tis
 eis obsequiū p̄be: me at per
 mitte celū aspic̄ et dimitte
 eos redire: nā faciē meam
 nō videbūt. H̄e cū quidā fe
 ad eūdē btm arseniū vēss̄
 voles eū vide: pulsauit os
 tiolū eius: ac ille spernū su
 ū ēē discipulū aperit ei.
Sp̄ postq; altū ēē sp̄exit: se
 mor i terrā p̄icit i faciē.
Illō at ut surget postulāte:
 rendit arsenius dices. Nō h̄ic
 surgā: nisi h̄ic discesseris. Et
 p̄ aliquot horas rogit̄ a
 fr̄e nō accep̄t surge: quibz
 ille discedēt. Quoc̄estūq;
 at idē arsenius i eccliam cū
 alijs r̄ueiebat fr̄ibz. post co
 lūpnā sedebat: ne aut ip̄e
 altūs aut alter ip̄is faciē
 sp̄ic̄ posset. **H**abbas moy
 ses monebat fr̄s dicens.
 Quatuor sūt monacho p̄n
 cipalit obseruāda: id ē ta
 redi. seruādi mādata dei.
 hūliādi semetipm: et an
 gustia paupertatis. Optet

ergo monachū ut sp̄ lugeat.
sp̄ sit mēor suor̄ p̄cōr̄: t̄ ut
in hora ponat sibi mortem
an̄ octōs suos. **O**rit ab
bas paladins. Oportet cū
mā scdm̄ xp̄i volūtā rūsa
tē & dīscē fidelē q̄ nescit: aut
dōcē māfeste q̄ nouit. **S**i
at utrūq̄ cū possit nō vult:
isanie morbo laborat. In
cū ei recedēdi a deo fasti
dū doctnē ē: et cū appetit
illud qđ semp̄ aīa esurit q̄
diligit deum.

Fuerūt septē phans
simi viri: q̄ in ea
hēmo q̄ sarracēis ē atqua
habitabat. i cellulis quidē
haud lōge a se diuisis. s̄ vi
culo caritatis inxi: q̄z vñ
vocabat petrus. alius stepha
nius: etiūs iohanes. q̄t̄ ge
orgius. q̄nt̄ theodor̄. sexti
felix: septim̄ laurus. **H**ij et
go i sterili ac vastissimā soli
tudine pene hōibz ihabita
bili mōrātes: semel sibi in
septimana se vidēdos p̄be
bat. **S**abbator̄ nāq̄ die hōa
diei nona iueiebat singuli
de locis suis ad locū dictū:
desentes vniusq̄z si qđ iue
niri potat. **E**t vñ q̄de desē
bat nūces. lactrones ali:
alius dattilos. alius ficiis:
alius herbas usibiles. id ē
lapsamū & pastenatas: cu
tuebitū et petrocilinū. **I**ste

quippe erat p̄tius eoz vita
Danē nāq̄ et oleū ol̄potū
ext̄ usus habebat: t̄mmodo
enī sup̄dictis herbis et pomis
sustentabat. **V**estimentū eis
palma solūmō p̄bebat. **A**q̄
in locis illis iueiebat. **N**e
ei alit̄ potabat. q̄ exirentes
mane et discentes p̄ diuisas
herbas colligebat rōz̄ qui
affluētissimē ibi cadit: et inde
t̄mmodo bibebat. **L**uc̄ i v
nū ut dixi iueiret locū: a
gētes dñi grās sumebant
cibū. **P**ost refectiōnē aut̄:
usq̄ ad vesperū sedētes me
ditabat de sc̄pturis sanctis.
Nō enī discurrebat int̄ eos
secularis fabula: nō cura se
culi. nō actio t̄renatū rerū:
s̄ solūmō collatio sp̄ualis.
regni celestis dñeōrācio de
siderabil: fut̄a b̄tūdo. gl̄ia
iustor̄. pena p̄cōr̄. sc̄p̄s
om̄i quies: q̄ iā int̄ beatas
padisi sedes letant. **H**ec cō
mōrātes suspirabant ex y
mo pectore: et flebat uber
vime. **L**uc̄ p̄ totā noctē vi
giles p̄manerēt celebrat̄es
dñi laudes: die dñica hōa
nona loquēdi sc̄tu et vide
di t̄minū capiebat: redibat
q̄ vñusq̄z i cellulā suā: in
qua sola soli deo diebz noc
ribz̄ vacabat. **I**n hijs et
go studijs eos positos. sar
raceni late p̄ hēmū discut̄

rētes repperūt: et irruētes
 sup eos de hēmo eiecerūt:
 atq; ligātes eos pedib; suis
 pederūt: multisq; mūrijs af-
 fectos ad extremū focū sub-
 tus eos de herbis amarissis
 ḥgesserūt: ibi īcredibilis ceu-
 tiati lūna oclor ex amari-
 tudine fumi amiserūt. Et p;
 q; multis tormentis eos af-
 fluxerūt: semiuuos dimise-
 rūt. Ex quib; vnu nouimq;
 i quodā loco plurimū post
 ea supuixisse tēp: ceti vō
 ubi nā fuerit deuoluti pei-
 tis ignoram⁹. **D**ixit qui-
 dā senex. Si nō recordaret
 hō attus suos i orōne: in-
 vanū laborat cū orat. Qn
 ei volūtate pectūdi dimise-
 tit et abulat i timore: istū
 mor cū gaudiō suscipiet de⁹.
Senex quidā dixit. Sicut
 ad succēsā ollā musce non
 appropiāt. si vō repida
 fuerit iſiliunt in eā et faciunt
 vermes: ita et monachū
 succēsū igne dīni sp̄s fugiūt
 dēones: repidū illudūt et
 sequit. **Q**uidā senex dix.
 fī. **Q**i die vicinā tibi esse
 morte cogita: et q; iā clau-
 sus i monumēto nichil de-
 hoc sc̄lo cures. Timor dei
 pmaneat in te. **Q**i hora re-
 de te iſeriōre ēē oībus hō-
 bus. **N**ō det̄has alium qā
 deus agnoscit oīa: s̄ esto

pacificus cū oībus: et dabit
 tibi dīs requiē. **A**bbas
 iohes dicebat. Silis debet
 ēē monachus hōi habēti
 ignē i sinistrā suā: ad dex-
 terā at aquā. Quocēs ei
 succēsū fuit ignis: tollit de
 aqua et extinguit ignem.
Sic oport; monachū facē
 oī hora: ut q̄ntūq; turpis
 cogitatio succēsa fuit ab u-
 mito: tūc aquā orōnis ifu-
 dat et extīguat illā. **A**b-
 bas āmon veniēs i deser-
 to ad lacū: voluit haurire
 aquā. Et vides basiliscū iac-
 tauit se i faciē suā: dicens.
Dñe: aut ego moritur⁹ sū:
 aut ista bestia. **M**ox basilisc⁹
 p vītū dīi dissipatus ē.

Quidā fr̄ sedebat i
 cella i egipto: in
 magna hūilitate
 papius. I habebat at sororē
 i ciuitate mētricē: q; aiabz
 multis pdicio fuerat. Frep-
 ter ergo monebat senes il-
 lu frēm⁹: et vix potuerūt
 p̄suadē ei ut veniret ad eā:
 quatenq; p āmonitionē suā
 poss; p̄t̄m qd p eā fiebat
 vice. **D**ū at veniret ad lo-
 cū quidā ex notis vides eū
 p̄cessit et nūcianit mulier
 dices. Ecce frat̄ tu⁹ venit
 ad tē hēmo. Illa aut̄ hoc au-
 diēs. p gaudiō relicis ama-
 torib; suis quib; mīstrabat.

capite discopto ad occen-
dū fū egressū ē. Et cum vi-
diss̄ eū et reptat̄ illū apie-
ti: dicit ei ille. Soror mea ca-
rissimā: parte aie tue iam:
qm̄ multi ppter te pereunt.
Considera q̄nta habes torn-
ta p̄pata: nisi cito festinaue-
ris penitē. Illa at tremisces
dicit ei. Et scis frater q̄a ē
in salus vel modo? Cui ille
dixit. Si volueris ē tibi salū
adhuc. Illa at iactas se ad
pedes fr̄is sui: petebat ut
cā secū ducet in desertū. Cui
frat̄ dixit. Vade et cooperi ca-
put tuū: et sequē me. Cui illa
r̄ndit. Eam̄ velocit̄. Oport̄
enī me deformari et m̄ hōi-
nes nudo capite abulare: q̄ i
officinā p̄t̄ mei iterū ingre-
di. Qū at ambularet p̄ter:
monebat eā frat̄ ad p̄niam.
Vidēs at ille quia fr̄es qdā
obviaret sibi: dicit ad illam.
Qia necdū oēs scūt̄ q̄ soror
mea es: partū de via discede
donec isti p̄t̄seāt. Qd̄ cum
feciss̄: postq̄ r̄sisset illi vo-
cauit eā frat̄ suis dices. Ve-
ni soror eam̄ i via nrām. Il-
la at non r̄ndit ei. P̄quires
ergo ille iuenit eā mortua:
et vestigia pedū ei plena sta-
tūne: erat enī discalciata. Et
ille flens et euilās: nūcianuit
senioribz p̄pibz oīa q̄ facta fu-
erāt. At illi st̄debat m̄ se:

de salvacōe ei. Manifestauit
at deus hec vni sem̄ de ip̄a.
Eo q̄ nulla illi cura fuit de
rebz corporalibz: s̄ ut vulna
p̄pū sanaret. neglexit om̄ia
sua et suspicauit ḡuiter et fleuit
p̄ p̄ctō suo: ppterā deus susce-
pit eius penitētā.

Tempe quodā b̄tūs
anthoniūs cum a-
scō athianasio alexandrino
epō p̄p̄t̄ iſutōne hētico-
ru in urbe adductus ēet:
p̄xit ad eū didim̄ vir eru-
ditissim̄. captus oculis. Cū
multa de sc̄pturis fr̄is loque-
rent̄: m̄t̄ ceteras sermōtā
coēs q̄s de fr̄is volumibz
habebāt. cū anthoniūs eius
admiraret iſenū et acu-
mē aī collaudaret: sc̄satis
aut ad eū. Nam t̄st̄is es q̄o-
culis tūrnis careas? Et cum
ille p̄ pudore reticet: sc̄do t̄
tioz̄ iſrogat̄ eū anthoniūs
tūnde elicit: ut merorem
aī simplicit̄ fatet. Cū aītho-
niūs aut. Miror prudētē vi-
vū ei rei dolē dāpno. quam
formicē et muscē et culicē
habeat: et nō potius letā
illa possessiōe quā soli sc̄i et
apli meruerūt. Meliū enim
multo ē spū vidē q̄ carne:
et illos oculos possidē m̄ q̄s
festu p̄t̄ nō possit iſide:
q̄ illos q̄ solo visu p̄cupiam
p̄nt hōiem i titū gehēne m̄t̄.

Quidā sū ex nitria.
partior magis q̄ n
uarior! et nesciens
trigita argenteis dñm ihesū
venūdatū: centū solidos q̄s
lina texendo collegerat mo
ries deliquit. Initū est int̄
monachos de hoc p̄silum:
nā m eodē loco tñiter q̄nq̄
milia diuisis cellulis habi
tabat: qd factō opus esset.
Alij paupibz distribuēdos
ēē dicebat: aliū dandos et
tlesie: nōnulli p̄ntibz eius
remittedos. **A**lacharus
vō et ysidor⁹ et pambo ce
tiq̄ seniores pres. sc̄ i eis
loquete sp̄ū decreuerūt ifo
diēdos ēē tū dñō suo: dicen
tes. pecunia tua tecū sit
i p̄ditionē. Et ne hoc crudel
liter q̄sq̄ fīm putet: tanto
tior et pauor p̄ totā egip̄tu
rūtos monachos iuasit:
ut vñū solidū dimisisse.
Gradis apud eos sit c̄mis.

Erat q̄dā grec⁹ ado
lestes i egip̄to: quo
dā m cenobio: qui
nulla stinēcia. nulla opis
magnitudē. flāmā potat
carnis extīgue. Cūq̄ ad
p̄m monasterij hec ei⁹
temptatio plati fuiss: hac
ille arte seruauit eū. Im
perauit cui dā viro graui
et aspero ut iuris atq̄
iuris iectaret adolescentē

tē: et post irogatā iuria
por veiret ad q̄timonias.
Cūq̄ iperata sibi p̄ficeret:
isup vocati testes p̄ eo loq̄
bant q̄ truelā adolescēti
fecerat. At ille flere cepit
atra mēdatū. Cotidie ge
mit⁹: cotidie lacrime fluebat.
Sedebat solus: q̄a amari
tudine replet⁹ erat. Om̄q̄
auxilio destitus: ad pedes
ihesu iacebat. Qd multa?
Ita totus cōmis deduct⁹ ē.
Quo expleto. interrogatus
adolescēs sup cogitatōibus
pristinus. an adhuc moleste
aliqd sustinet: vñdes dixit.
Vape. viue nichil nō licet?
quendomū fornici libet?
Ita ergo p̄ h̄ac arte sp̄uali
p̄e p̄curate: adolescentēs supe
rata libidine salvatus est.
Dicebat abbas iohes qui
exiliat⁹ ē a martiano: q̄a
venim⁹ aliquā de syria ad
abbatē pastore: et voleba⁹
interrogare eū de duritia cor
dis. Senex at grecū nescie
bat: neq̄ interpres iuiebat.
Vides nos senex t̄bulatos:
cepit greca līgua loq̄ dices.
Natura aq̄ mollis ē: lapidis
vō dura ē. Et si vns aq̄ ple
nū p̄edent sup̄ lapidē? si ex
eo assidue stillas gutta cadat
i lapidē: p̄forat eū. **I**ta et
sermo diuin⁹ lenis ē: cor
at nōm durū. **V**ides ergo

homo frequenter dñm sermo
nē: aperit cor ei⁹ ad timen
dū deū. **A**bbas pastor dix
it. Qui q̄relosus ē: mona
chus nō est. Qui fr̄i suo de
trahit: monachus nō est.
Qui malū reddit p̄ malo:
monach⁹ nō est. Qui ira
cūd⁹ est: monach⁹ non est.
Qui elatus ē aut v̄bosus:
monach⁹ nō ē. Qui at rē
ē monachus: semp̄ ē humi
lis. q̄etus et caritate plen⁹.
et timore dei sp̄ p̄ oculis
habet: t̄ i corde sp̄ custod⁹.

Dicit qdā senex. Debet
monach⁹ cotidie mane t se
ro cogitare m̄t seipm̄ sollici
te. qd p̄ totū dīe fecit eorū
q̄ vult deus. et eoz q̄ non
vult: t̄ s̄iderās cotidie oēz
vitā suā. agat penitentiā.
Sic enī sacerdos arsenius vix.
Beata simonite⁹ dixit. Si
in monastio cū alijs risers
et mutes locū: lederis oīno
sifacias. Nā sicut gallina q̄
delinq̄t oua sua forma putri
da et sine pullis eici facit:
ita monach⁹ ol' virgo si fer
gesit in fide. de loco ad lo
cū tñseundo. Item dixit.
Si infirmitas nob̄ supuene
rit no tristem⁹: quia ad def
trēda corporis desideria no
bis p̄ficit. Jeumia enī t labo
res: p̄t turpes cogitationes
instituta sūt. Sicut ei ex forti

medicinēto recedit egitudo:
ita ex t̄bulacōe corporis rece
dit via. Et hēt magna s
tus: qn̄ i infirmitatib⁹ fuit
paciens tolerātia et grāt̄
actio. Si amittim⁹ oculos nō
feram⁹ q̄uiter⁹: q̄a extollēne
instrumentū amissim⁹: s ma
gis gauidea⁹ q̄a int̄iorib⁹ ocul
is gloria dñi speculamur.
Si surdi facti sum⁹ nō atris
tem: q̄a auditū vanū amissim⁹.
Etiam si multū corp̄m̄ inf
mat gauideas⁹: q̄e int̄iori
hōi nō sanitas inde crescat.

Explcit liber sc̄d̄s v̄tasp̄m̄.
Incepit p̄log⁹ palladij epi in
librū tertiu de v̄tis t̄ doct̄is

sc̄d̄ p̄m̄

Uta qdē
et varia
dūsis tē
porib⁹ a
dūsis cō
sc̄pta ha

bent. de hijs qui illecebras
sali delinq̄tes ad xp̄m̄ fe
cerūt fugiū: quoz bonum
āimi desiderū et religiose
mētis affectū. supne grāt̄
spiratio q̄i adiectum flāme
oleū nutrebat: in edificacōe
eoz q̄fide integra p̄manet
in doct̄ia saluatoris nři xp̄i.
Cosiderāt at q̄ gratū sit dō
sacrificū. lucub̄nām̄: visu
ē m̄ hñili reuēntia p̄ possibi
litate mea fintne saluti cō

